רשות השידור

פרוטוקול
ישיבת ועדת תוכן
יום ראשון, א' בתמוז תשע"ג - 09/06/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר ועדת תוכן ורשות השידור
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
דוד חיון, יו"ר ועדת כספים, חבר ועדה
עאטף כיוף, חבר ועדה, יו"ר ועדת מדיה בערבית
יעקב נווה, חבר ועדה
נמרוד לב, חבר ועדה, יו"ר ועדת מדיה דיגיטלית
אסתי אפלבאום – פולני – חברת ועדה

מוזמנים:
מיקי מירו, מנהל הרדיו
חגית בכר, סמנכ"לית שיווק, רשות השידור
יואב גינאי, מנכל חטיבת התכניות
דדי מרקוביץ, נציג פניות הציבור, אומבוצמן
ליאת בלום, לשכה משפטית
לינדה בר, דוברת רשות השידור
משה מורד
עינב לוין
אבישי פלחי

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את ישיבת ועדת התוכן, יש פה חמישה חברים הנדרשים לקיומה של הישיבה הזו. אם אין הערות לגבי סיכום ההחלטות הקודם – אנחנו מאשרים אותו. אנחנו הרבה זמן לא דיברנו על נושא הרדיו. גם לפני מספר חודשים או שבועות שלחתי מכתב להנהלה, אם אין היערכות ללוח משדרים חדש או משהו. כרגע זה נמשך כסדרו, אבל בכל מקרה החלטתי שהרי מזמן לא היו דיונים בנושא הרדיו, ונקדיש את הישיבה היום לנושא הזה ונתמקד ברשתות המוסיקה וברשת א'. אני מתחיל את הדיון עם רשת א'. אנחנו בזמנו דיברנו על הפיכתה של רשת א' לקול ... ובואו נראה מה קורה עם המגמה הזאת. מיקי.

מיקי מירו: אנחנו נכנסנו בכל הכוח לעניין הזה, קיימנו דיונים בין כל העורכים ועשינו פשוט סיעור מוחות משותף לאן אנחנו רוצים להגיע, מה השאיפות שלנו וכבר יש תוצרים שהם מאד מעניינים מהכיוון הזה. דבר ראשון, כל התכניות שהיו תכניות שירות פשטניות בנושאים של משפט, בריאות, הפכו למשהו שנותן מענה הרבה יותר עמוק, דיונים הרבה יותר עמוקים. לא רק הדיונים הפשטניים שהיו כמו שיחות של מאזינים, אלא באמת משהו קצת יותר עמוק, כדי שייתן מענה לתחום הרחב של התרבות. יש תכניות דגל חדשות שנכנסו. דבר ראשון יש יותר ויותר אינטלקטואלים שמעורבים, והכוונה לאנשים שבאים מהאקדמיה, מתחום התרבות, שאנחנו מערבים אותם בתוך השידורים ותיכף אבישי ייתן כמה דוגמאות להם. אבל אני חושב שאחד מהדברים החזקים שיצרנו, זה סדרה שהיא כרגע נמצאת בבנייה וכבר משודרת גם ברשת א' וגם ברשת ב'. זה נקרא קול קורא. אנחנו מנצלים את היתרון - - -

היו"ר, אמיר גילת: חשבתי ששבוע הבא לא נדבר על קולות קוראים.

מיקי מירו: לא, קול קורא מהסוג האחר. אנחנו לוקחים את הקריינים הנפלאים שיש לנו, את הקולות הכי יפים והכי טובים בארץ, והם מקריאים ממיטב הסיפורת העברית והסיפורת העולמית, וזה דבר שאנחנו מקבלים עליו תגובות נפלאות, כשבאמת המטרה שלנו שנגיע למאגר כזה שנוכל כל יום לשדר סיפור ואחר כך אולי להרחיב על זה גם כן לכיוון של הילדים וילדים ונוער, שגם שם נוכל לתת מהיצירה המקורית, השופעת שיש בישראל. ובצורה כזו, אנחנו נכנסים

יותר ויותר לתחום הזה של התרבות. אנחנו הקלטנו הצגה שהיא של שחקנים של תיאטרון של עולי אתיופיה, שהיא בעברית, גם חיה בראל עשתה מזה תכנית. אנחנו מנסים להגיע כמה שיותר, לגעת במקומות שבהם הסיקור הרגיל לא מגיע, ואנחנו רוצים להיות שם, במקומות האלה, נוכחים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי, תודה.

<u>מיקי מירו:</u> אבישי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבישי פלחי, מנהל רשת א'.

<u>מיקי מירו:</u> לתת דוגמאות.

<u>אבישי פלחי:</u> כן, בהמשך למה שאמר מיקי, אנחנו הרחבנו את המסגרות שהיו עובדות בעבר ברשת א' ברצועת המומחים, שלא היה מענה ישיר לשאלות שמאזינים מפנים בתחום כזה או אחר, נדמה לי שבאחת הפגישות אתה שאלת בעניין הזה. אנחנו הרחבנו, השארנו את המתכונת הזאת, אבל שינינו אותה. כלומר, שבמסגרת הזאת אנחנו גם עונים לשאלה כזו או אחרת, אבל בחלק העיקרי של התוכנית השיחה נסבה על הרחבת המסגרת, על מתן יותר משקל אקדמי, יותר משקל תוכני לתחום שהתכנית עוסקת בו, מאשר מבנה פשוט פשטני - של מי איתנו על הקו, כן? גם ברצועה הרפואית, יש לנו רצועה רפואית בין עשר לאחת עשרה, והיא כבר לא מתאפיינת במתכונת שמאזינים שואלים והמומחה עונה, אלא יש הרחבה אקדמאית על הנושא הרפואי שעומד על הפרק. עניין נוסף שהכנסנו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה אתם מקטלגים תחת תרבות?

<u>אבישי פלחי:</u> כן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שאלות בנושא בריאות?

<u>אבישי פלחי:</u> כמו שאמרתי לך, תרבות במובן תרבות וידע. המנדט של רשת א' זה לא רק תרבות, אלא תרבות עם ידע. התכנית מהווה עומק, מכיוון שהיא עונה לקהלים שמוצאים עניין בנושאים מהסוג הזה, כמו למשל ברצועת המומחים בבוקר, יועץ משפטי בנושאים של ירושות או בנושאים של דיור, רישום בנייה ודברים כאלה, אבל היא לא מתאפיינת ב-כן, מי עמנו על הקו? תשובה. אלא הרחבה מתודית, שיטית של המומחה באולפן, שהוא נבחר בתור אחד שיש לו

יכולת רדיופונית, או יכולת מילולית, יכולת להרחיב בנושא הזה, ולא לצמצם את התכנית לשאלה תשובה, שאלה תשובה, שאלה תשובה. תכנית שהכנסנו לאחרונה נקראת קצה הקרחון, אם שמעתם על הד"ר אושי שוהם קראוס, הוא כותב מאמרים בעיתון ידיעות אחרונות. אנחנו מקבלים קרדיט לעניין הזה ב-YENT; ותכנית שעוסקת בחברה ובכלכלה ובכל מה שנמצא בין שני הקטבים האלה. על מה שמיקי סיפר מקודם אני לא רוצה להרחיב.

מיקי מירו: גם בתחום הפילוסופי. זאת אומרת נכנסים פשוט בעין לתוך העומק של הדברים, כדי לקבל תמונה הרבה יותר רחבה.

אסתי אפלבאום: כמה עובדים יש?

אבישי פלחי: 25 עובדים.

מיקי מירו: חלק מהם לא - - -

אבישי פלחי: וחלק מהם גם - - -

אסתי אפלבאום: כמה משרות?

מיקי מירו: אה, משרות זה הרבה פחות.

היו"ר, אמיר גילת: אלף מתי נעשו כל השינויים האלה? בתקופה האחרונה?

מיקי מירו: בתקופה האחרונה, כן.

היו"ר, אמיר גילת: אז קודם כל כן יש שינויים בלוח המשדרים. אני לא רוצה להיות - - -

מיקי מירו: לא, זה הכל על רצועות קיימות.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז אני רק אומר - - -

מיקי מירו: זה השבחה של רצועות.

היו"ר, אמיר גילת: אם זה רצועות קיימות, אז בסדר, אבל אם זה תכניות חדשות, צריכים להביא את זה - - -

מיקי מירו: זה לא חדשות, זה ברור.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תיכף נפתח את הדיון, אבל עוד פעם, רשת א' כפי שאמרתי לא פעם ולא פעמיים היא בעיני התגלמות השידור הציבורי מפני שזו

רשת שבעצם רק בשידור הציבורי יכולה להתקיים. אף גורם אחר, אף גוף אחר לא יקיים רשת כזאת בדומה לרשת א', והבעיה היחידה היא אחוזי האזנה הלא גבוהים כנראה שיש - - -

<u>אבישי פלחי:</u> סליחה, עוד משפט, התכניות שמשודרות במהלך היום, המובחרות שבהן, נכנסות למה שנקרא אצלנו לופ לילה. אנחנו יודעים, ואני לא יודע מי מודד את זה, אבל אנחנו יודעים שאלה שעות מואזנות. אנשים שלא בא להם כל מיני חרבושים של מוסיקה ופסיכולוגים וכל מיני אסטרולוגים, רוצים לשמוע מלל, מלל שנופל טוב על האוזן, שזה גם תוכן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עדיין אני אומר, אני תמיד משתמש בביטוי מבחן 100 אנשים. קח 100 אנשים ברחוב, האם הם יודעים שיש רשת א', האם הם שומעים רשת א', אני מניח שהתשובה תהיה שלילית.

<u>אבישי פלחי:</u> יש מצב שהם שומעים רשת א' ולא יודעים שהם שמעו אותה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יכול להיות, אבל עזוב, זה לא העניין, אנחנו יודעים שישמעו רשת א' וידעו שהם שומעים רשת א' ושנביא עוד אנשים שיאזינו לרשת א'. ולכן בזמנו הועלה הרעיון למתג אותה כרשת לתרבות. אז אם אתם אומרים שבתוך הבית זה נעשה, כי הרי מיתוג זה לא רק קוסמטיקה, מיתוג זה שינויים מהותיים של ממש. אז אם השינויים הפנימיים כבר בוצעו, והיום לוח השידורים עונה על כך שאפשר גם החוצה למתג אותה כקול התרבות, אז כדאי להתחיל במהלך הזה, או שאתם עדיין ב - - -

<u>מיקי מירו:</u> אפשר כבר, אנחנו היום במצב שאפשר כבר להתחיל.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי, אז זה דבר אחד. דבר שני, אני חושב שיש מקום לחשוב על הגברת, ודיברנו על זה עם כל מי שרלבנטי לעניין הזה, להגביר את החשיפה של הרשת הזאת על ידי פעילות חזקה מאד במדיה הדיגיטלית.

<u>מיקי מירו:</u> זה גם נעשה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, רגע, שנייה. עכשיו, אני חושב שגם הכלי הזה של המדיה הדיגיטלית, חוץ מזה שזה עוד פלטפורמה שהיא יותר נגישה מהתדר של רשת א', ותשאל פה בחדר מי יודע מה התדר של רשת א'. לא נעשה את התרגיל. ולכן כדי להביא לחשיפה גדולה יותר של התכנים, לא רק בלילה אלא גם ביום, ולקהלים גדולים ושונים מהקהלים הקלאסיים של רשת א', אז כן כדאי לחשוב על פעילות של מדיה דיגיטלית, ו... תכניות שאתם משדרים, צריך להתחיל לבדוק אפשרות איך מנגישים אותן, אם הן עוד לא, אני אומר נשמח לשמוע אם כן, אבל אם הן נגישות במדיה הדיגיטלית, אפילו ברמה של לצלם אותן, להפוך אותן לתכניות SO CALLD טלוויזיה. המדיה הדיגיטלית מאפשרת, דווקא בתכנים האלה של רשת א', להוסיף עוד כלים כמו מאמרים. זאת אומרת אם אתם מדברים עם מומחה אקדמיה בא', סתם אני זורק ... שאני יודע שישנם, ואתה מדבר עם מומחה אז אלף אם רואים אותו, ובי' אם מוסיפים לזה תכנים של מאמר שהוא כתב, קורות החיים שלו, מפות, צילומים, איורים, שאפילו הייתי עושה את התרגיל ונותן למורה לדבר על התמונות תוך כדי התכנית ולהפנות תוך כדי התכנית לאתר האינטרנט, אני חושב שאנחנו יכולים להגיע לעולמות אחרים, ועוד לא דיברתי על האפליקציות ועל הדברים האחרים שאני חושב שזה קלאסי. ושוב פעם, אני תמיד אוהב להגיד, אני חושב שרשת א' זה רשת קלאסית לשמוע בנסיעה ברכבת, בחדרי כושר, בדברים מהסוג הזה, שאם תהיה אפליקציה של התכנים האלה והנגשה של התכנים האלה למדיה הדיגיטלית, אני חושב שרק נרוויח מהעניין הזה.

מיקי מירו: אלף אני רוצה להגיד במה כן התקדמנו שם. בתחום הפייסבוק של רשת א' מאד התקדמנו, ובאמת שם כל הזמן נמצאים במערך של דיווחים. למשל הוצאנו כמה דברים מאד בלעדיים מתכנית שעשה שרון עידן עם זהרירה חריפאי, קצת לפני. בכל אופן זה תפס חזק מעבר למה שתפס. בכלל, מיטב המוחות והכוחות בתחום התרבות נמצאים שם, ובצורה איכותנית אני יכול להגיד, אני לא אומר לך רייטינג והכל, כי אני רק שומע יותר ויותר אנשים שאמרו לי – אתה יודע מה, יש לי שם רוגע. אבל אני לא יודע להגיד לך את זה. בפירוש את העניין של לראות אם אפשר לצלם את זה - - -

נמרוד לב: זה מעניין, כי זה דווקא הכיוון ואני בקטע של מיתוג, רק הערה קטנה, אם אנחנו כבר בזה - - -

מיקי מירו: לא, אז אני רק אומר שהרעיונות הם - - -

נמרוד לב: לא, לא, רק חצי שנייה כדי שאני לא אשכח. הקטע הזה של הרוגע בתוך זה, זה מה ש - - - (מדברים ביחד) נכון?

מיקי מירו: ללא ספק, אנחנו ננסה לחשוב מעבר למה שאבישי מראה לי על ההי קאסט - - -

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, זה בישיבה אחת אל תעשה את זה עכשיו. תדברו אחד אחד.

נמרוד לב: בסדר, הכל בסדר.

מיקי מירו: נמרוד, מה שאתה אומר זה רעיון שנשמע לי מאד מעניין באמת ללוות, כי גם אם אקדמיה בא' נניח מוקלטת, אין שום בעיה באמת בשעות האלה לנסות ולעשות איזה אינטראקטיביות ולבקש מאנשים להגיב גם בפייסבוק ואפילו אולי לצייץ בעקבות הדברים. אתמול נכנסתי פעם ראשונה לציוץ, אז אני רואה שזה עובד יפה.

נמרוד לב: ברוך הבא.

מיקי מירו: כן, אז אני אומר אני רואה שזה עובד יפה, שבאמת אתה מצייץ על תכנית ואנשים - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, נמרוד, אתה רוצה? אני פותח לדיון.

נמרוד לב: לא, אני אמרתי את שלי.

היו"ר, אמיר גילת: כן, עאטף.

עאטף כיוף: אני שמעתי שאתם דואגים לתכנית של ילדים ונוער. היום יש בעיה אצל הנוער, אני חושב בכל מדינת ישראל, להביע את עצמם. יש תחרות שקוראים לה הנואם הצעיר. אם אנחנו מכניסים תכניות של נוער, כדי לעשות תחרות בקרב הנוער על איך הם יכולים לעמוד מול ציבור ולהביע את עצמם, זה אחד. שניים, יש משוררים יהודים או מארצות המערב, והם כתבו שירה יוצאת מן הכלל בערבית. הם היום גם בעלי תפקידים באקדמיה, תפקידים מאד בכירים.

הם כתבו שירה בערבית, ויש משוררים ערבים ודרוזים שכתבו שירה בעברית, לדוגמא נעים ערדי שכתב יותר מספר, אפשר גם - - -

מיקי מירו: חבל שלא באנו לערוך תכנית, אני קונה את זה, עזוב. רעיון נפלא.

היו"ר, אמיר גילת: ... חבר מליאה הפך למנהל חטיבה.

מיקי מירו: כן, אני קונה את הרעיון הזה, עאטף. אגב, עאטף, לגבי ילדים ונוער, אז אנחנו למשל וזה תיכף אבישי יספר, ביום חמישי הקרוב בהלני המלכה אנחנו עושים אירוע מיוחד והוזמנו אליו 100 ילדים, נכון?

אבישי פלחי: 100 ילדים, כן.

מיקי מירו: אירוע שאנחנו מקליטים אותו. אנחנו מנסים להראות גם את הפנים של א', שזה לא רק משהו שלא מוכר, אלא הנה בואו אלינו, תהיו בהלני המלכה ותכירו אותנו. ויקראו שם שירים ותהיה שם תכנית שתשודר לאחר מכן, זה בהדרגה. אבל אנחנו מנסים גם לפתוח את רשת א' לעוד אופציות. גם בכנס שדרות ובכל מיני מקומות, אבל הנה גם לציבור של ילדים, שיזכרו את החוויה הזאת לכל חייהם.

לינדה בר: מי אלה הילדים האלה?

מיקי מירו: ילדים מכל הארץ.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, עוד מישהו? כן?

נמרוד לב: לפי דעתי רשת א' יכולה להצליח אם כן מחוברת לשטח. מה זה אומר לשטח, זה אומר לעשייה בשטח. זה אומר להתחבר לכל מיני קליקות של תרבות, היא צריכה להתחבר למקומות שבהם נעשית תרבות. דיברנו על זה, ואני לא יודע אם זה נעשה. יש ברנז'ה של משוררים, יש בחיפה, יש בתל אביב, אני הופעתי עכשיו באיזה אירוע. אנשים באים, מקריאים שירה וכאלה. זאת אומרת יש לך ברנז'ות גם בתל אביב, גם בחיפה.

מיקי מירו: אנחנו מחוברים לכל הברנז'ות, כולל האירוע שהיה בנגב שהיינו בו, והאירוע שהיה במטולה שגם בו היינו. זאת אומרת אנחנו באים - - -

נמרוד לב: הכוונה היא מחוברים, מה שאני מנסה להגיד שמחוברים הכוונה – אתה צריך להפוך את זה לבית שלהם. זאת אומרת שהם ירגישו שיש להם נגיד שעה כזאת או שעה כזאת שהיא בשבילם, שהם יכולים גם להגיש, כי אז הם עושים לך בעצם את הבאז, אתה מבין? זה הולך הלאה. אם זה ברנז'ה של משוררים ואם זה-, דיברנו בזמנו על הברנז'ה של הבלוגרים. יש לך בלוגרים מאד חזקים ברשת, שאם אתה נותן להם תכניות, אז אתה יכול להפוך את זה לאיזה שהוא ISSUE, אתה מבין? הם יעשו לך כבר את הבאז ברשת ויחסכו לך המון עבודה. אז אלה שתי הקבוצות שהייתי מנסה לחבר לתוך רשת א' – משוררים ובלוגרים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תודה. עוד הערות?

מיקי מירו: לגבי בלוגרים זה תכנית עתידית, אתה במקרה ככה נגעת, ואני אחשוף לכם קצת. יש בלוגרים שכותבים מאסות ושירים וכאלה דברים, והכוונה באמת לעשות איתם איזו פינה, נראה כמה זה מחזיק. שנראה שזה נבנה מספיק, אז נביא לכם את זה כמשהו לאישור, שזה רעיון לעשות איזו רצועת בוקר כזאת של בלוגרים שמספרים סיפורים, שירים.

נמרוד לב: דווקא לא הייתי - - -

מיקי מירו: לא ...

נמרוד לב: יש ברנז'ה של משוררים ויש ברנז'ה של בלוגרים.

מיקי מירו: לא, לא, בלוגרים שכותבים מאסות. (מדברים ביחד)

נמרוד לב: אז זהו, אני מדבר על בלוגרים שכותבים בלוגים. אני יכול להראות לך מלא, יש אנשים מאד מאד חזקים ברשת שהם מאד משפיעים.

מיקי מירו: אנחנו כבר התחלנו להיות איתם בקשר, עם רשת ב' עשינו.

נמרוד לב: אבל דווקא לנסות להביא אותם לא', זה יכול מאד לקדם.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, דבר נוסף, אני גם מתייחס לדיון הזה כהתחלת הדיון של עקרונות השידור שלנו לשנת 2014. אנחנו מדברים רבות על שיתוף הפעולה בין הטלוויזיה והרדיו. רשת א' יכולה להיות פלטפורמה מצוינת להגברת שיתוף הפעולה בין שתי המדיות האלה. אני שם בצד רגע את המדיה הדיגיטלית, כבר דיברנו עליה. יושב כאן יואב, אז נזכרתי. אם יש תכנית לגעת ברוח, אז יכול להיות ששווה לחשוב, ואני סתם מעלה דוגמא אחת, אל תתפסו אותי על הדוגמא, אבל עם מרואיין שעם לגעת ברוח, שמיד אחר כך ממשיך את השיחה עם המאזינים ברשת קול התרבות, סתם דוגמא אחת מיני רבות. זאת אומרת שהרדיו, באמצעות רשת א', כי ברשת ב' זה קצת יותר בעייתי, בגלל שזו רשת אקטואליה, יותר מובנית, יותר קשוחה, אבל ברשת א' אני חושב שאפשר לחשוב על כל מיני כיוונים שהתרבות של הרדיו תתכתב עם התרבות של הטלוויזיה.

יואב גינאי: ... להיום אגב, יש לנו הישג גדול, כי יש לנו את הראיון ... השבוע, וכבר - - -

היו"ר, אמיר גילת: הוא לא יוכל לבוא ולדבר עם מאזינים.

יואב גינאי: קטעים מהראיון הזה כבר הועברו לרדיו ומשודרים ברדיו. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: אתה משדר היום את לגעת ברוח ...

יואב גינאי: כן, אבל התכנית לגעת ברוח ... (מדברים ביחד)

מיקי מירו: זה האודיו. אין לי בעיה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז מיקי, מאד חשוב שגם בעקרונות שאנחנו מאשרים פה ביולי, שיופיע שיתוף הפעולה רדיו-טלוויזיה, וזה צריך באמת - - -

אבישי פלחי: ... קשר עם המוסף גלריה של הארץ. אנחנו מעבירים להם לגבי סוף השבוע תכניות מומלצות, וזה מתפרסם במוסף גלריה יש המלצה לסרט, להצגה, למופע וזה, ויש גם - - -

היו"ר, אמיר גילת: דיברנו על משהו אחר. דיברתי על רדיו וטלוויזיה.

אבישי פלחי: טוב, אני נזכרתי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אוקי, אז זה לגבי רשת א'. אז אם כן אנחנו רושמים את הדיווח של ההנהלה על הפיכתה של רשת א' לקול התרבות וממליצים להנהלה להתחיל בשיווק חיצוני של המותג הזה – קול התרבות. שתיים, דיברנו על הנושא של שיתוף הפעולה עם המדיה הדיגיטלית, אז אני מציע: הוועדה ממליצה על הגדלת שיתוף הפעולה והחדרת תכנים רבים ככל האפשר, כולל מצולמים, למדיה הדיגיטלית. נמרוד אתה שומע? ועדת מדיה דיגיטלית תעשה על זה גם כן מעקב, ו... של ועדת תוכן. והדבר השלישי, הגדלת שיתוף הפעולה בין רשת א' וחטיבת התכניות בטלוויזיה: שיתוף פעולה, קידום הדדי והשלמת התכנים בין שתי הפלטפורמות. אוקי, רשת ג'. מיקי.

מיקי מירו: כן, טוב. ברשת ג' אנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: יכול להיות שעשיתי טעות, שהייתי צריך לסיים עם 88, אבל בסדר. אז בוא נתחיל עם 88.

מיקי מירו: אני משאיר את הדובדבן שבקצפת לסוף.

נמרוד לב: הקצפת שבדובדבן.

היו"ר, אמיר גילת: אז בואו נתחיל עם 88, כדי שיהיה לנו זמן להכל. כן.

מיקי מירו: אריה ... יש לו איזו בעיה, לחץ בחזה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז 88, מיקי, משה.

מיקי מירו: טוב, רשת FM 88 מתחילה, אני רק רוצה לתת איזו הקדמה. אני אמרתי לא אחת שקול ישראל זה בעצם מרכול ישראל ואנחנו מנסים באמת, וזה במסגרת המיתוג, לראות כאילו קניון וירטואלי, שבו יש כל מיני חנויות, שכל אחד מוכרת מוצרים שלא היו ואנחנו כיבדנו מאד את ההבדלים בין 88 לרשת ג' ולקול המוסיקה, ואחר כך תבינו גם למה אני חוזר על זה כרגע. 88 .. את המיתוג שלה, שאנחנו קוראים לזה המיתוג של חנות המעדנייה, שבה אנחנו הולכים על המעדנייה, ששם הולכים שם לכיוון מאד מסוים. זה בדיוק כמו שבשוק מחנה יהודה יש מעדניות שבאים אנשים, הם יודעים ששם קונים את המעדניות, ורוצים את

הירקות, אז הם הולכים אחר כך למקומות האחרים. ובג׳ אנחנו רוצים לתת את המענה של השוק, שבעצם באמת נותן את המענה לעם ישראל.

נמרוד לב: ... ?

מיקי מירו: לא, לא, חס ושלו. את המענה לעם ישראל שבו הוא ירגיש שהנה, זאת הרשת שלי, והמוסיקה שאני אוהב ויש שם דברים טובים. ו-88 התחילה לתפוס יותר מעמד, ולא רק מעמד כאן בישראל, אלא מעמד בחוץ. ה-BBC רואה ב-88 כתחנה שיש מה לקחת ויש מה לשתף איתה פעולה. עכשיו 10 מדינות שחברות ב-EBU, רוצות את הג׳ינים של ... ובכלל, הגן של 88, שנעשה בדרך כלל בבית היוצר, עכשיו עבר לנמל ביפו והפך להיות מה - - -

יעקב נווה: גם בנמל וגם בבית היוצרים.

מיקי מירו: לא, כרגע בקיץ זה בנמל ובחורף זה בבית היוצר. זה תפס תאוצה וגם אנחנו נדבר בהמשך על כל המופעים המשותפים שעשינו, ותראו גם על הבעייתיות שם. משה, אתה יכול להמשיך.

משה מורד: אוקי, אז אנחנו ממשיכים לשדר את המוסיקה הכי טובה ברדיו, מגוון רחב. אנחנו ... על כל תחנות המוסיקה האחרות, גם מבחינת מגוון של זמנים, גם ז׳אנרים, רפרטוארים, שפות שונות, מוסיקת עולם, מוסיקה בערבית, מוסיקה רב תרבותית, ואנחנו מקבלים פידבק מאד מאד טוב מהמאזינים והגולשים, ואני בכוונה אומר הגולשים, כי אנחנו מאד מאד פעילים. אני לא יודע מתי זה ייפסק, אני מקווה שלא, אבל הגענו כבר לכמעט 40,000 גולשים.

מיקי מירו: תספר על התגובות.

משה מורד: כן, אני אספר. עכשיו, מעבר למה שמיקי אמר, אנחנו גם מאד חשוב לנו עכשיו גם הקטע של לצאת לשטח והמגע האינטראקטיבי עם מאזינים, לא רק בקטע של הפייסבוק והמדיה הדיגיטלית, אלא גם בשטח עצמו. אז אנחנו משדרים מדי יום רביעי תכנית מנמל יפו. עשינו שם גם אירוע מאד מאד יפה ומיוחד של מוסיקה יהודית וערבית – מען – יחד – עשינו את זה יחד עם רשת ד׳, עם ... קאסם וגדי ... שלנו, הגישו ביחד, וזה היה פשוט דבר שעשה צמרמורת, עם אומנים מיפו וילדים – יהודים וערבים. זה היה אחרי תקופה של כמה מאורעות של

אלימות שם בטיילת, אז זה מאד התאים. אנחנו יוצאים לשטח גם לשדר ... כשאפשר. שוב, בהתאם למגבלה של ניידות וכל מה שזה.

מיקי מירו: היה יום כדור הארץ גם.

משה מורד: יום כדור הארץ, כל מיני דברים שקשורים. בכלל, האג׳נדה החברתית אצל המאזינים שלנו אצלנו היא מאד מאד חזקה. אז זה תמיד בא לביטוי ישר בשידורים שלנו ובאירועים מיוחדים שאנחנו עושים. התחלנו גם לקבל פרופיל מאד גבוה אני חושב, גם אצל אמרגנים ואומנים. דיברנו קודם על מיתוג, אז אני חושב שלגבי 88 המיתוג הוא די ברור, המיתוג קיים, עכשיו השאלה איך לדחוף אותו יותר מבחינה שיווקית, אבל המיתוג ללא ספק קיים. יש מודעות גדולה מאד. אני רוצה למשל בשידורי החוץ שאנחנו עושים, אנחנו משדרים המון, ככל הניתן מבחינה טכנית ומבחינת הטכנאים, משדרים המון מבחוץ גם מופעים גדולים של אומנים שמגיעים והשנה אפילו הצלחנו להתגבר על המלחמה עם גלי צה״ל, ולקחת את קליף ריצ׳רד למשל. הייתה שם מלחמה קשה מאד, ובסוף הם החליטו ללכת על 88, האמרגנים, כך שכשחושבים על זה, זו נקודה חשובה לציין. מיקי התחיל לספר לכם, זה דבר שקרה לאחרונה. שלחתי ל- EBU 10 תכניות - - -

יעקב נווה: אמיר, משפט אחד.

היו״ר, אמיר גילת: אבל אתה מפריע - - -

יעקב נווה: אמיר, בוא נעשה סדר. כשאתה רוצה להעיר אתה מעיר והכל בסדר, כשאנחנו מעירים, אתה תמיד מעיר לנו. אני רוצה להשחיל מילה, הכל בסדר, תקבל את זה.

היו״ר, אמיר גילת: מדבר פה משה וזה מפריע. לא לי אתה מפריע, למשה.

משה מורד: לאחרונה אני שלחתי ל-EBU. אמרתי אני אנסה כמה מההקלטות של 88, של מוסיקת עולם: בלקן ביט בוקס, כל מיני, עמיר בניון, והיא הודיעה לי, בשבת היא צלצלה אלי ש-10 מדינות, עוד אין לי את הפירוט, ביולי היא תשלח לי, רוצות את השידורים האלה לשדר אותם, קונצרטים שלמים, כמובן בלי העברית. אנחנו נפתח את זה יותר ויותר, שוב, באמצעים הטכניים המועטים

העומדים לרשותנו. מה שדיברתי על מדיה דיגיטלית אנחנו לוקחים את זה מאד ברצינות, ומבקשים כמובן גם את תמיכת מי שאפשר להמשיך את זה. אפליקציה ל-88 זה MAST, זה מיידי.

נמרוד לב: יש, נכון?

משה מורד: יש החלטה, אבל אני מתכוון ביש ויש.

נמרוד לב: לא, הם אמרו שזה יצא לדרך כבר, בשורה האחרונה. נכון?

משה מורד: אני לא יודע מה קורה עם ... וכל הדברים האלה, אני לא רוצה להיכנס לזה, אבל שוב, זה דברים חשובים.

מיקי מירו: זה הכל נמצא בתהליך.

משה מורד: בסדר, אז סך הכל אני חושב שאנחנו פה, גם בנושא שיתוף הפעולה עם הטלוויזיה, שבטח נדבר על זה אחרי זה.

היו"ר, אמיר גילת: דבר עכשיו.

משה מורד: רגע, לדבר על שיתוף הפעולה עם הטלוויזיה?

היו"ר, אמיר גילת: כן, תדבר על שיתוף הפעולה של 88.

משה מורד: בסדר, רציתי, וודאי, וודאי. ... אני בטוח ליואב יש מה להוסיף גם מבחינת-, התחלנו שיתוף פעולה מאד מאד יפה של תכניות המוסיקה שלנו – רעש מקומי וג'ם 88. מופע יום העצמאות – פעם שנייה השנה שודר בטלוויזיה עם רייטינג מאד יפה בשעות של השידור הזה עצמו, כך שאני חושב שזה באמת איזו סינרגיה נהדרת. אנחנו עוזרים לטלוויזיה, הטלוויזיה עוזרת לנו. מחוץ לקופסא מגיבים מאד יפה לתכניות שלנו. אני חושב שיש שיתוף פעולה יפה, ועכשיו אנחנו מדברים על משהו גדול שאני מקווה שייצא לפועל, שיואב ידבר עליו.

יואב גינאי: אנחנו רוצים במסגרת העניין של הנמל, בנמל הבית, אנחנו עשינו פגישה ביפו עם האנשים של 88 ועם מנהלת יפו. אני מקווה שיהיה לנו כסף לעשות את זה, ואם כן – מדובר בפרויקט מאד יפה שכולל גם את המוסיקה וגם את הרוח שתהיה בנמל.

היו"ר, אמיר גילת: זה מיולי?

יואב גינאי: זה מיולי, כן. אבל כרגע - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, כמו שאתם יודעים, אני תיכף אתייחס ל-88, אבל בסוגריים, על הרפורמה עוד אין לנו בשורות. אנחנו ביום ראשון הבא נאלץ להחליט האם אנחנו מתניעים את הרפורמה, שזו ההחלטה הטובה ביותר, ואם לא אנחנו נאלץ להפעיל את תקציב החירום, אתם יודעים למה. מה שאני מבקש, יואב - - -

נמרוד לב: סליחה, אבל איך זה רלבנטי למה שאנחנו קודם על 88?

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי בסוגריים.

נמרוד לב: 88 לא קשורה לזה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא. עדיין לא קשורה. בסוף כולם יהיו קשורים.

נמרוד לב: למה? יש החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אני מדבר על משהו אחר.

נמרוד לב: אני מזכיר את ההחלטה.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, אני מדבר על משהו אחר כרגע. אני מדבר לגבי תקציב ההפקות הפנימיות. אם יש משהו חשוב על הפרק שנראה לכם, אז תעבירו כבר נייר עם בקשת תקציב, כדי שגם בתקציב חירום חלילה וחס, נוכל לראות מה לשריין.

יואב גינאי: למעשה כל תכניות הקיץ הן - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר.

יואב גינאי: יש לנו גם תכניות אחרי הקיץ.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. אז לא ... בואו נדבר על דברים דחופים שיש בקיץ שצריך - - -

דוד חיון: ... הבקשה הקבועה.

היו"ר, אמיר גילת: תגיש מסודר. תגישו מסודר איך שצריך, אבל זה בסוגריים. זה רק היה בסוגריים.

נמרוד לב: לא, כי פשוט מה שאנחנו שומעים הוא אמר המון, אתה יודע. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: חברה, חברה - - -

נמרוד לב: אני לא מבין איפה זה נופל הסיפור הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אז בוא, אנחנו באמצע דיון על 88 ואני רק אמרתי בסוגריים.

נמרוד לב: לא, זה קשור, כי אז הם לא יכולים לצאת לשטח. הטלוויזיה לא יכולה לצאת לשטח. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז בבקשה.

משה מורד: רציתי רק להוסיף בנושא הסינרגיה עם הטלוויזיה, מה שאמרת לגבי רשת א', אנחנו מיישמים את זה, אנחנו מקווים ליישם את זה עוד. זה ממש כמו סינרגיה, הם מביאים מופע מחו"ל ומשדרים אותו, אנחנו במקביל עושים לזה קידום ברדיו, עושים אולי תכנית ביחד, ועם אינטראקציה של מאזינים.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו כרגיל שמחים בפעילות של 88, זו יחידה אצלנו שהלוואי וכל היחידות ברשות השידור יתנהגו כמוה.

נמרוד לב: יחידת קומנדו.

יעקב נווה: מילה אחת לגבי 88. פשוט הם שידרו בשנה האחרונה במימדים פשוט ... ..., התחנה לדעתי היא מהתחנות המובילות. הרעיונות שלך באמת ... ... קול ישראל, ... על דברים שאתם עושים.

משה מורד: אנחנו עושים המון עכשיו.

יעקב נווה: נכון, אני פספסת את המופע שלכם ..., אבל אמרה לי מישהי שהייתה שם, שפשוט-. עכשיו, החגיגה האמיתית הזאת של אומנים שמגיעים, ... לא שהם מופיעים בחינם, כי לא יכולים להופיע בחינם, אבל ההתחשבות של האומנים - - -

משה מורד: הם מקבלים הרבה אהבה וסימפטיה.

יעקב נווה: אני יודע. אבל חשוב שנבין ... מופלא, שיתוף פעולה מלא של כל העורכים, ויש רק לברך באמת על התכניות שאתם עושים. אתם פותחים

דלתות לאומנים שאין להם במה, לצעירים, למוסיקה של צוותים ישראלים ולהקות ישראליות שאין להם מקום. בג' אתם נותנים להם במה. אני שומע כמעט כל שידור, אז ממש יישר כוח. בוא נגיד, לא הייתי נותן לזה ציון 100, כי זה מסוכן, שלא תהיה ירידה אחורנית. אני אתן את הציון 85.

נמרוד לב: 88.

יעקב נווה: 88. 88 זה יהיה כבר ...

נמרוד לב: אפשר? אני מסכים עם כל הדברים שאמר פה נווה כמובן. אני מברך על כל העשייה של מיקי, של משה. אני חושב ש-88 מקבלת פוקוס יפה והיא מתקדמת מאד יפה. יש איזה נושא שאני רוצה להעלות. מיקי מכיר את הנושא, וגם אמיר מכיר. איזה שהוא רעיון. תראו, כשאני הגעתי לאונייה, אז כמו שעושים במנהל עסקים, חיפשתי את המותג שאפשר להשביח הכי, שיש לזה פוטנציאל התרחבות הכי גדול, הכי בקלות. וזה די ברור שזה 88 ו-88 כרגע מבחינת המיקום שלה, מבחינת הפוטנציאל של איפה שהיא יכולה להגיע, הפער הוא עוד גדול ועצום. בעיני 88 יכולה ואמורה להיות תחנת המוסיקה הכי טובה בארץ. מבחינת מיתוג ומבחינת סל שלה כבר בציבור זה קיים. היא נחשבת לתחנה הכי איכותית, אין עוררין על הדבר הזה. היתרון שלה שלמרות שהיא מאד איכותית, היא לא אליטיסטית אלא היא מתאימה לציבור הרחב והציבור הרחב מסוגל להתחבר לתכנים שמועברים שם. זאת אומרת מעדנייה, אבל מעדנייה גדולה.

חגית בכר: אני הייתי קוראת לזה בוטיק.

נמרוד לב: בוטיק, אבל גדול, כן. עכשיו, יש באמת מומנטום כרגע שכדאי לנצל אותו. אני חושב שאנחנו צריכים לתמוך ב-88 על כל הפרמטרים שנדרשים, כדי שהיא תהפוך להיות תחנת המוסיקה הטובה בארץ, והפרמטרים האלה - - -

יואב גינאי: אין תחנה טובה ממנה בארץ. אני אומר את זה בתור מי שהוליד אותה.

נמרוד לב: אה, סליחה, קודם כל - - -

יעקב נווה: יש שיתוף פעולה יפה מאחורי זה. (מדברים ביחד)

נמרוד לב: אני חוזר אחורה ומוסיף לשבחים למיקי ומשה גם את יואב, בעניין הזה שגם לו יש קרדיט על ההקמה של התחנה. ואני אומר, יש כרגע מומנטום, ואת המומנטום הזה, כדי שהיא לא תהיה התחנה הכי טובה אלא התחנה הכי גדולה בארץ, עם האזנה הכי רחבה, הכי מושמעת בארץ, תחנת המוסיקה המובילה בארץ, היא צריכה לפי דעתי ארבעה פרמטרים: היא צריכה קודם כל פרישה ארצית ועל זה אנחנו עובדים והמשדרים ברוך השם, זה הולך יפה וזה מתקדם והכל בסדר.

משה מורד: זה מתקדם, אבל זה עדיין - - -

נמרוד לב: המוסדות דואגים לזה היטב, תדע, שהדבר הזה יקרה. היא צריכה ניהול טוב, ניהול טוב יש. היא צריכה עבודת רשת, מדיה דיגיטלית חזקה ויש. והדבר האחרון שהיא צריכה בשביל שהיא תהפוך להיות תחנת המוסיקה המואזנת ביותר בארץ - - -

יואב גינאי: מאזינים.

נמרוד לב: היא צריכה, ולפי דעתי זה הרעיון שאני מעלה כאן, זה רעיון שכבר מתגלגל, היא צריכה להיות ללא פרסומות. הפרסומות הורגות את 88. מי שייכנס לפייסבוק, מי שייכנס לאינטרנט יראה את התלונות של אנשים שאומרים – אני לא יכול לשמוע את הדבר הזה. זה לא יכול - - -

משה מורד: ואנחנו לא מקבלים על זה כסף. זה הכל בעסקות - - -

נמרוד לב: בדיוק, תיכף נגיע לזה, אתה צודק. התחנה הזאת פשוט לא מצליחה להתרומם בגלל כמויות הפרסומות שרצות בה וזה פרסומות שלא קשורות, תבינו. זה בא בחבילות, רבותי. זה קהל מסוים שפתאום דוחפים לו פרסומות של אפרת ושל דברים אשר כבודתם במקומם מונח, אני לא אומר כלום על התוכן, אבל זה לא מתאים. זה לא קשור. זה לא ממוקד. לא עובדים ככה היום יותר. אם אתה רוצה לקחת את המותג הזה, לתת לו לפרוח, אתה לא יכול להפיל אותו עם המשקולת הזאת על הקהל. אני מציע לקחת את הדבר הזה, לתת ל-88 זמן של

פיילוט שבו אנחנו מכנים את הפעילות של 88 ללא פרסומות. אפשר להחזיר חדשות וזה נותן גם זמן. אני חושב שחדשות יותר חשובות ב-88 מאשר פרסומות.

משה מורד: המתכונת מיועדת - - -

נמרוד לב: זה אני סומך עליך, מצדי זה לא משנה לי, העיקר שיהיה להם את השעה השלמה. שיהיו חסויות, כמו שעושים בגלי צה״ל – חסויות בהתחלה, חסויות באמצע, חסויות בסוף, נכון? זה ככה, זה הרעיון? שזה יהיה בבוקסות. אי אפשר ששמים שני שירים ואחר כך יש לזה איזה 10 דקות 15 דקות של פרסומות. הבן אדם הולך לתחנה אחרת.

דוד חיון: אני לא מציע לוותר לחלוטין על פרסומות.

נמרוד לב: נהפוך את זה לחסויות בבוקסות.

דוד חיון: לא, אבל מה איכפת לך אם יהיו פרסומות אחרי החדשות ולפני החדשות? לא חסויות, פרסומות. מקבץ. מה איכפת לך?

נמרוד לב: אני מציע שנלך על חסויות ולא על פרסומות ואני אגיד לך למה, מכיוון ש - - -

דוד חיון: אבל זה מרסק את ההכנסות. אני חושב שהיום הן מלאכותיות מספרית, אבל אם אנחנו נעשה מערך עצמאי – זה ייראה אחרת בסכומים.

נמרוד לב: ברשותך, אני אומר ואז אני אשמע את דעתך.

היו״ר, אמיר גילת: שנייה, תנו לו לסיים.

נמרוד לב: שני משפטים: אלף הייתי הולך על חסויות בגלל שככה יש לך שליטה לגבי התכנים. עם הקטע של הפרסומות באופן הזה, אני אומר לך שוב, זה לא קשור, זה לא רלבנטי, זה פוגע במותג. אתה לא יכול להביא פרסומות לטמפונים למותג - - -

דוד חיון: דווקא זה מתאים.

נמרוד לב: למורשת. לא, זה לא מתאים. או של גיל הזהב. זה לא רלבנטי, זה לא עובד, הפרסומות לא עובדות.

אסתי אפלבאום: למה, 88 לא עושים ילדים? מי ששומע 88 לא עושה ילדים?

דוד חיון: מורשת לא. (מדברים ביחד)

נמרוד לב: חברה, חברה, אסתי, זה פוגע בתחנה, אני אומר לך. תאמיני לי, אני עוקב כל הזמן ואני יודע מה קורה ברשת, מה קורה בפייסבוק, ואני רואה בדיוק כמה זה מפיל את התחנה וכל פעם זה שני צעדים קדימה ושני צעדים אחורה. והמשפט השני, שבעיני אני חושב שעדיף ללכת על קטע של חסויות מהסיבה הפשוטה, שזה יעשה גם משהו מבחינה מיתוגית, מבחינת זה שאתה יוצא החוצה ואתה אומר לאנשים – תשמעו חברה, אני עושה פה מהלך. אני עושה פה מהלך, אוקי? אתה חייב לתת איזו שהיא אמירה מאד חזקה ולעמוד מאחורי המהלך הזה. ובסופו של דבר, וזה חשוב לשניכם, כמו שעושים שמשביחים מותג, המותג הזה בסופו של דבר אם אנחנו ניתן לו לגדול ל-20 ו-26 אחוז של רייטינג במקום 4% או 5%, הוא יהיה שווה הרבה כסף, תבינו. את הכסף הזה אנחנו נקבל אחר כך ב - - -

דוד חיון: במערך פרסומות עצמאי.

נמרוד לב: כן, לא יודע, בכל דרך שאנחנו נבחר יהיה לנו ביד. לרשות יהיה ביד כוח שהיא יכולה לתרגם גם בכסף, זאת החשיבה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. הנושא הוא חשוב, הוא מעניין. אני רק מפנה את תשומת לב החברים, אני כמובן מעוניין לדון בו, רק ההחלטה צריכה להתקבל בפורום אחר, בוועד המנהל פרסום, ואני אזמין אותך אם תרצה.

נמרוד לב: למה היא צריכה להתקבל בוועד מנהל פרסום?

היו"ר, אמיר גילת: כי הוועדה הזאת עוסקת בתוכן בלוחות משדרים.

נמרוד לב: אני לא מסכים איתך.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני - - -

נמרוד לב: אני לא מסכים איתך. אני לא יודע על סמך מה אתה קובע את זה, אבל אני אראה לך שאתה לא צודק.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, רגע, תן לי רק לסיים.

נמרוד לב: זה צריך להיות או כאן או במליאה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל שנייה רגע.

נמרוד לב: ולא בוועד מנהל פרסום.

היו"ר, אמיר גילת: מליאה אפשר גם כן, אבל וועד מנהל-, אין לי בעיה גם מליאה, אבל אני התכוונתי לא פה.

נמרוד לב: אני לא מסכים איתך. לפי דעתי - - -

נמרוד לב: זה לא, זה עניין של תוכן וזה עניין של מליאה.

דוד חיון: יש לך גם חברים פה שלא יכולים לדון בנושא.

נמרוד לב: אז שייצאו.

דוד חיון: לא, למה שייצאו? למה שלא תצטרף לוועד מנהל פרסום? אתה מוזמן.

נמרוד לב: עזוב, עזוב. כל ועדה קיימת ברשות הזאת - - -

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, אתה לא מאשר פה לוח שידורים, אתה מאשר פה משהו שיש לו השלכה כספית.

נמרוד לב: זה לא קשור לוועד מנהל פרסום, אני מסביר.

היו"ר, אמיר גילת: אין לי בעיה להביא את זה למליאה. זה לא קשור.

נמרוד לב: אבל החלטה עקרונית של מדיניות היא לא החלטה של ועדת מנהל פרסום. הוועד מנהל פרסום - - -

היו"ר, אמיר גילת: אין לי בעיה, מליאה, מתקן, מליאה.

נמרוד לב: סליחה, אתה יודע, תן לי, הוועד מנהל פרסום צריך להפוך את זה להחלטה מעשית, אוקי? את ההחלטה של המדיניות, שזו החלטה של המוסדות, שזה לא וועד מנהל.

ליאת בלום: אני רוצה לומר משפט. אני חושבת שהחלטה כזאת היא החלטה שיש לה המון השלכות. צריך לשמוע גם הנתונים של ההנהלה, צריך לראות בכמה הכנסות מדובר, מה המיתוג האפשרי, האופציה, אולי צריך לעשות סקר, אבל זו החלטה גדולה וצריך לקבל אותה בצורה נכונה. אני הייתי ממליצה, כמו שאסתי אמרה, יש לזה גם השלכות כספיות, יש לזה גם הלשכות של שיווק ואסטרטגיה. צריך גם לשמוע את העמדה המפורטת של ההנהלה בנושא הזה. אני

מציעה שיהיה דיון עקרוני במליאה, אחרי שתקבלו את כל הנתונים. אני לא אומרת שזה בלתי אפשרי, רק שלפני המליאה צריכים להיות מלוא הנתונים ואז אפשר יהיה - - -

דוד חיון: כשהסוגיה היא האם רשת ג' בלי פרסומות.

היו"ר, אמיר גילת: 88.

ליאת בלום: אני לא יודעת, יכול להיות בלי פרסומות, יכול להיות רק חסויות, איזו החלטה שרוצים להעביר, רק שהיא צריכה להיות מגובה בנתונים ובבדיקות.

היו"ר, אמיר גילת: אגב, אין בעיה גם שוועדת התוכן תמליץ.

נמרוד לב: אלף זה מה שאני מציע, ב', אני חושב, כמו שאמרת, אני אשמח לשמוע גם את ... 88 היא איזה סרח נלווה לקטע הפרסומי, היא רצה בחבילות אצל שפ"מ. אין לה פרסומים ייעודי, זה לא שבאמת אנחנו נציג של ... הרווח שאנחנו נקבל מבחינת ההשבחה של המותג, בזה שאנחנו נגרום ל-88 להיות תחנה מאוזנת באופן כזה שהיא תהיה שווה הרבה יותר לשידור הציבורי, גם מבחינת השם שהיא נותנת והכבוד שהיא נותנת לשידור הציבורי והן מבחינת ההכנסות. תבינו, זה בכלל לא עומד אחד מול השני. אתם מדברים פה על מישהו, חברה, אתם מדברים פה על משהו שהוא לא יכול להיות (מדברים ביחד).

חגית בכר: מה שהוא אומר שהמפרסם יהיה מפרסם אחד, שייקח בעלות - - -

נמרוד לב: בדיוק. בדיוק.

חגית בכר: מפרסם אחד שייקח בעלות, ואז הוא בעצם ישלם הרבה יותר, אבל זה לא תמיד יהיה - - -

נמרוד לב: בסדר גמור. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: יש פה מישהו שמתנגד לדבר הזה?

נמרוד לב: אני מציע פיילוט.

מיקי מירו: פיילוט לכל הרדיו. הלוואי, מהפה שלך לאלוהים.

נמרוד לב: מיקי, כמו שאנחנו עושים במדיה הדיגיטלית - - -

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אי אפשר לנהל ככה דיון, שנייה. יש פה מישהו מחברי הוועדה שמתנגד להמלצה למליאה?

דוד חיון: שמה?

היו"ר, אמיר גילת: המלצה למליאה. שוועדת התוכן ממליצה למליאה על עריכת פיילוט ל - - -

אסתי אפלבאום: לא, לא, לא.

דוד חיון: אני מוכן אבל מותנה.

היו"ר, אמיר גילת: בבדיקה.

דוד חיון: מותנה בכך שתהיה תכנית עסקית.

היו"ר, אמיר גילת: יפה, בסדר.

דוד חיון: שאנחנו לא יורדים בהכנסות שלהם.

נמרוד לב: לא, רגע, אני מסייג את מה שאתה אומר, כי אתה לא חכם, כי אם אנחנו יושבים עכשיו בשוק הפרטי ואתה אומר לי - - -

דוד חיון: זה שאני לא חכם אתה לא מחדש.

נמרוד לב: סליחה, לא, לא, אתה חכם, האמירה הזאת לא חכמה, סליחה. כי אם אנחנו יושבים עכשיו בדירקטוריון של שוק פרטי ואתה אומר לי אמירה כזאת ואני מדבר איתך על השבחת מותג ואני אומר לך תקשיב, אנחנו כמה חודשים מפסידים כמה גרושים, גרעינים - - -

דוד חיון: אני לא אמרתי - - -

נמרוד לב: רגע, רגע, את האפשרות להגיע-, רגע, יקירי, זה חשוב.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, פה לא נגמור. במליאה תצטרך להגיד הכל עוד פעם.

נמרוד לב: שנייה, מבחינה עסקית האמירה הזאת היא לא אמירה שיש בה חכמה.

דוד חיון: תכנית עסקית.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חברים, אני מציע את הצעת ההחלטה הבאה.

חגית בכר: .... לא למקסם הכנסות, אלא לשדרג את האיכות.

נמרוד לב: בדיוק, בדיוק, לשדרג את המותג, כדי שאחר כך נוכל לשווק אותו ככזה שהוא יהיה שווה הרבה כסף.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, אני מציע את הצעת ההחלטה הבאה.

דוד חיון: אגב, את לא היית צריכה להגיד את זה. את צריכה להיות בעד יותר הכנסות.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, ועדת התוכן סבורה כי יש לבדוק את הרעיון לעריכת פיילוט לביטול הפרסומות ברשת 88, אך מכיוון שלנושא יש גם משמעויות כלכליות, שיווקיות ואחרות, היא מבקשת מההנהלה להכין מסמך הלוקח בחשבון את כל הנתונים הללו, ולהביאם בפני המליאה שתדון בנושא.

נמרוד לב: חסר לי משהו בהצעת ההחלטה. אתה אומר – מבקש לבדוק. אני רוצה שאנחנו נמליץ על עריכה של - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי, היא סבורה.

נמרוד לב: לא, אמרת היא מתבקשת לבדוק. מיכל, תקריאי בבקשה את ההתחלה של ההחלטה.

מיכל: ועדת התוכן סבורה כי יש לבדוק את הרעיון - - -

נמרוד לב: אתה ממליץ על הדבר הזה, תגיד שאנחנו בעד. אנחנו לא יכולים לקבל החלטה, אבל אנחנו מבקשים לבדוק ולהעביר את זה ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: סבורה כי מבחינת קידומה של רשת 88 יש לבדוק.

נמרוד לב: לא, אתה לא ממליץ.

היו"ר, אמיר גילת: איך אתה יכול אבל - - -

נמרוד לב: אתה אומר שלנו זה נשמע רעיון טוב. אתה ממליץ.

היו"ר, אמיר גילת: אבל יש פה גם יושב ראש ועדת כספים שמעוניין בתכנית העסקית.

דוד חיון: אל תהיה חפוז בהחלטה.

נמרוד לב: שנייה, סליחה דוד, אז אתה יכול לסייג את זה.

דוד חיון: לסייג, תעבור גם מליאה.

<u>נמרוד לב:</u> לא, אבל אין פה המלצה. אני מוכן לסייג את זה בתכנית עסקית, לבקש מההנהלה תכנית עסקית, אבל אני מבקש שאנחנו נמליץ על הדבר הזה. שוועדת התוכן תגיד שהיא ממליצה, כי אחר כך זה יחזור לוועדת תוכן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה לא יחזור.

<u>נמרוד לב:</u> תשמע, אני שלוש שנים פה, אני כבר הבנתי איך זה עובד. אני רוצה להזיז דברים, תסלחו לי. עם כל הכבוד - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> צריך לחשוב על ניסוח שאומר שמבחינת התוכן זה מומלץ.

<u>נמרוד לב:</u> בבקשה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל זה ברור מאליו. כמו שמיקי אומר, בכל קול ישראל זה - - -

<u>נמרוד לב:</u> אין ברור מאליו. לא, לא, לא, אני מבקש.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אני רוצה להגיד משהו. קודם כל אני בעד הרעיון שלך ואני חושבת שהוא רעיון מעולה, שווה בדיקה. אני אוהבת ליד לקבל כזה רעיון, כולל המלצה בחיוב, לפני שאני רואה נתונים. אני לא יכולה לקבל החלטות בתנאי הוואקום האלה. אני לא יכולה. אני לא יודעת מה המשמעות הכספית של זה, אני לא יודעת מה זה עושה לחבילות. אני זוכרת שלי אמרו בזמנו, שמשתמשים ב-88 כצ'ופר למשוך מפרסמים. אז אולי זה יפגע בחבילת הפרסום הכוללת? אין לי היום מקורות הכנסה. תעשו עבודה מקצועית, ההנהלה, יש מנהל מוכשר, יבוא ויגיד לי - אני בשנה הקרובה מסוגל לגייס חסויות בשווי של X כסף - - -

<u>מיקי מירו:</u> זה לא עובד. אסור לו לעשות את זה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אלף מותר לו, באף מקום לא כתוב שאסור לו. אלף לא כתוב שאסור לו, יש אצלכם הפרדה, אבל כשהוא עושה שיתופי פעולה וכדומה, אז הוא יכול להיעזר בזה, לעשות החזרים - - -

<u>מיקי מירו:</u> לזה התכוונתי. בשיווק.

<u>אסתי אפלבאום:</u> ואז לבוא ולהגיד כמה אפשר להשיג בחסויות וכדומה. לחלופין, אם אתם חושבים שזה רעיון טוב, אז תבטלו רשת אחרת. אני לא

יודעת, אני לא מכירה מקור אחר להביא כסף, בטח לא בתקופה שאנחנו נמצאים בה עכשיו.

דוד חיון: בטח על רקע, תזכור את הדיבורים - - -

אסתי אפלבאום: זה ייסגר עוד חודש.

דוד חיון: תזכור את הדיבורים, נמרוד, תזכור שאני אמרתי את זה.

נמרוד לב: זה לא ייסגר, כי אנחנו - - -

אסתי אפלבאום: זה ייסגר.

נמרוד לב: לא. סייגנו את זה, אנחנו לא ראינו את ההחלטה של ועדת - - -

דוד חיון: נמרוד, תזכור שבקרוב, ואני לא אומר את זה כנבואת זעם, שבקרוב ידרשו מאיתנו לוותר על אגרת הטלוויזיה, והכל ייפול על אגרת הרדיו, למה? כי אגרת הרדיו ....

היו"ר, אמיר גילת: אין אגרת רדיו. תוספת לאגרת ה - - -- (מדברים ביחד)

נמרוד לב: אני לא אמרתי את זה מהיום הראשון במליאה? היית יכול להתלונן. אמרתי לך את זה כבר אז, כמו שאני אומר עכשיו על 88. כמו שאני אומר עכשיו. אני כבר במליאה הראשונה דיברתי על זה שהאגרה הזאת תבוטל וכדאי שאנחנו בראש ה - - -

אסתי אפלבאום: נכון.

נמרוד לב: ובהתחלה כולם הסתכלו עלי כאילו אני איזה - - -

דוד חיון: ... צריך להביא מסמך.

נמרוד לב: יקירי, רגע, ועכשיו באותה מידה, גם עכשיו אני רואה קדימה ולעתיד, ותסלחו לי שאני מרשה לעצמי לקחת קרדיט בעניין הזה, ואומר לכם שאתם מסכלים עכשיו כמו ... במתחת לאף. אני אומר לכם פה יש לכם אפשרות להביא כסף בכמויות שאתם לא מכירים. לא מכירים.

אסתי אפלבאום: בואו נראה, תוך ימים תעשו, בוא נראה. אני מוכנה.

דוד חיון: נמרוד, אני הזמנתי אותך קודם - - -

נמרוד לב: אם אתה לוקח תחנה שיש לה 20 או 25% רייטינג, הכסף שאתה יכול לקבל עליה הוא עצום.

דוד חיון: נמרוד, נמרוד, רגע, לא בכדי אנחנו העברנו, הנה, הוא לא יכול להקשיב לאחרים. רק הוא מדבר.

נמרוד לב: מקשיב.

דוד חיון: לא בכדי העברנו את רשת מורשת למערך פרסום עצמאי, משום שראינו בה גם כפיילוט, אבל גם ייחודיות של רשת שיכולה להחזיק את עצמה לבד. יכול להיות, בגלל זה הזמנתי אותך להצטרף, אם היושב ראש מרשה, להצטרף לוועד מנהל פרסום, ושם תוכל לבוא, לנסות ליצור גם איזו משוואה לגבי 88 - - -

נמרוד לב: תפסתם לי את כל הזמן, אין לי זמן לזה.

דוד חיון: של מערך פרסום עצמאי.

מיקי מירו: מה רע לך פה?

נמרוד לב: אני מופיע כמעט כל יום.

אסתי אפלבאום: בזכות זה שאתה בא לפה.

היו"ר, אמיר גילת: אתה מוזמן להופיע בוועד מנהל פרסום, לפני המופע.

נמרוד לב: אני מבקש דבר כזה, אני מקבל את הערותיהם המלומדות של חברי הטובים - - -

דוד חיון: התימהונים והלא חכמים.

נמרוד לב: לא, את זה לא אמרתי. אמרתי שהאמירה הספציפית היא לא חכמה.

דוד חיון: והסוחרים.

נמרוד לב: לא, ההערה הספציפית, הספציפית.

היו"ר, אמיר גילת: אתה מוכן להצטרף להצעת ההחלטה הזאת?

נמרוד לב: אני מבקש רק דבר אחד, אני אומר בואו נסייג את זה במה שאמר ..., במה שאמרה אסתי, מקובל עלי. אני מבקש שאנחנו נוציא המלצת תוכן, שנאמר שמבחינת תכנית אנחנו בעד הדבר הזה. אנחנו מבקשים מהגופים האחרים שאחראים על העניין הזה, כמו המליאה, כמו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את הצעת החלטה: אין עוררין על כך שתחנת רדיו המשדרת ללא פרסומות - - -

נמרוד לב: יכולה להגיע ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: יכולה לקדם את עצמה, ולכן סבורה ועדת התוכן ש - - -

נמרוד לב: של-88, שיש לה פוטנציאל התרחבות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, כן?

נמרוד לב: איך נאמר, להשבחת המותג?

דוד חיון: גם לרשת ב' יש פוטנציאל בלי פרסומות. הלוואי.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, זה מה שאני אומר.

נמרוד לב: מיכל, להשבחת המותג. בצד התרחבות והשבחת המותג - - -

דוד חיון: אל תבנה על זה.

נמרוד לב: מבקשת וכו' וכו'.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. ההצעה אושרה פה אחד. הצעת ההחלטה אושרה. טוב, קול המוסיקה, המנהל לא פה. יש פה חברים שיש להם נושאים דחופים? יש נושאים דחופים לגבי קול המוסיקה, כי המנהל לא פה.

דוד חיון: אם אין מנהל של קול המוסיקה אני מבקש לא לקיים את הדיון. זה לא מכובד.

היו"ר, אמיר גילת: אבל שאלתי אם יש נושאים דחופים.

דוד חיון: לא.

היו"ר, אמיר גילת: אתה יודע שאין נושאים דחופים?

דוד חיון: אני אומר לא, בלי מנהל קול המוסיקה אין - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מסכים, אבל אני שואל עוד פעם – האם ...

דוד חיון: היה גם דיון אחר שהוא היה והוא הלך באמצע. אני לא חושב שזה ראוי.

היו"ר, אמיר גילת: לא, הוא היה חולה, הוא לא הרגיש טוב.

דוד חיון: גם בפעם שעברה זה היה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עזוב את זה עכשיו. אני שואל האם יש לחברים פה משהו דחוף לקול המוסיקה.

מיקי מירו: אני רק רוצה לומר, לא כדיון, כדיווח - - -

יואב גינאי: אני רוצה לומר משהו על קול המוסיקה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא עכשיו. אנחנו נעשה דיון על קול המוסיקה עם המנהל. אוקי, רשת ג', כן, בבקשה, מיקי.

מיקי מירו: טוב, לגבי רשת ג', אני חושב שהתקדמנו הרבה לגבי המיתוג ולגבי פתיחת השערים לכל הסוגות של הזמר הישראלי. כעת גם סיכמנו דבר מאד משמעותי, סיכמנו את המודל הנכון יותר של הנבחרת של השירים החדשים ואלה שראויים לתשומת לב. אנחנו עושים כרגע, השלמנו היום כמעט את כל המשימה. שיטת השיפוט של שירים חדשים השתנתה. דבר ראשון הורחב מעגל המשתתפים בהצבעה על השירים ל-22, כשכולם יודעים שהם צריכים להשתתף. פרט לזה אנחנו עושים עוד מה שנקרא, נקרא לזה שיקוף נכון יותר של מה שמושמע. אנחנו מקבלים ממדיה פורסט ומאקו"ם את השירים המושמעים, כדי לקבל גם את הנופך, לראות. כי בדקנו הרבה פעמים ברשימות שלנו אל מול מה שמשודר, וראינו שיש דברים שהם לא סבירים ויש שירים שלא נכנסים ואנחנו עושים פה איזו טעות. עשינו את זה בישיבה מאד מקיפה של הרבה עורכים שהשתתפו, וגם בשיחות אישיות, ואני חושב שעכשיו מצאנו את המתכון איך לתת ייצוג טוב יותר או נכון יותר, ואף פעם זה לא יהיה מאה אחוז, אבל כרגע יש ייצוג נכון יותר של מה שאנחנו צריכים לשדר, מבין ה-50 שירים החדשים שיוצאים מדי שבוע. דבר נוסף שעשינו - - -

נמרוד לב: מה זה, השעון המוסיקלי הזה?

מיקי מירו: לא, לא, לא שעון מוסיקלי, תיכף אני אגיד. דבר שני, דבר שכבר נכנס לפני שלושה שבועות או שבועיים. נכון להיום אני יכול לומר בפה מלא, שרשת ג' משדרת את כל השירים החדשים שיצאו במהלך השבוע. אנחנו מצאנו את הדרך לעשות את זה בזכות המחשב, הוא משלב את כל השירים, כך שהיום לא יכול לקום ולו אומן או אומנית אחת בארץ שתגיד שרשת ג' לא שידרה. אני חושב שאנחנו בזה מאד ייחודיים מכל תחנה אחרת. אבל בגלל שאנחנו תחנה ציבורית, זה חלק מהמחויבות שלנו, ואנחנו בעצם נותנים צ'אנס לכולם. אנחנו לא אומרים את זה פסלנו כי העורך לא רוצה את זה, או העורכת לא רוצה את זה או הצוות לא רוצים את זה, אלא הציבור יקבל את ההחלטה. מכאן, אני בא אל המצעד שאנחנו מייחסים לו כן חשיבות ואנחנו רוצים כן לתת לו משמעות. אנחנו הקמנו צוות חדש למצעד, בראשותו של טוני פיין, וטוני כבר מתחיל להפעיל אותו, כשגם שם בעצם המתכונת של הנבחרת - - -

דוד חיון: זה רענון, לא? טוני פיין?

מיקי מירו: אה, כן.

דוד חיון: ... חדש?

יעקב נווה: במקרה הספציפי הוא מומחה. מומחה בסדר גודל בינלאומי.

נמרוד לב: תשמע, זה מקובל. זה מקובל.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אנחנו לא מדברים פרסונאלית.

דוד חיון: אני לא מתווכח עם המומחה.

יעקב נווה: אבל ללא ספק אני מסכים איתך ש ... ... (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: סיימת?

מיקי מירו: לא.

היו"ר, אמיר גילת: תנו לו לסיים.

ליאת בלום: אפשר שנייה רק להסביר איך בדיוק עובד המדיה פורסט הזה? אני אישית לא מכירה את זה. הם הסבירו לי באופן כללי.

מיקי מירו: כן, אוקי, בסדר. מדיה פורסט ואקו"ם הם שני גופים, אקו"ם זו חברה לטובת הציבור שהיא גורם אחד, ו - - - (מדברים ביחד) שנייה, נמרוד, זאת ההגדרה שלה. זו חברה - - -

נמרוד לב: ... ...

מיקי מירו: שנייה. הגדרה חוקית שלה מה שנקרא חברה לתועלת הציבור.

נמרוד לב: לא, לא, לא, אתה טועה, היא עברה - - -

מיקי מירו: ... . היוצרים.

נמרוד לב: לא, לא, לא, אתה טועה. היא עכשיו - - - (מדברים ביחד).

היו"ר, אמיר גילת: חברה, ההקלטה לא שומעת אף אחד. (מדברים ביחד). ההקלטה לא שומעת. כולם ידברו, רק לא שומעים אף אחד, וההקלטה בטח לא שומעת אף אחד.

מיקי מירו: מדיה פורסט זה גוף פרטי שעושה לובינג עם כל מה שמשודר בארץ ובעוד 10 מדינות נוספות בעולם. זה פיתוח ישראלי שאנחנו נקבל מהם מיום רביעי עד יום שלישי בלילה מה היו המושמעים ביותר בין שבע בבוקר לשבע בערב, ואנחנו נעשה שקלול בין הצבעת אנשי רשת ג', שקלול סטטיסטי, לבין מה שאנחנו נקבל ממדיה פורסט ומאקו"ם, כשכל אחד מקבל שקלול של אחוזים, כש-30% זה מהחיצוניים, 70% זה מהפנימיים. ועכשיו זה אמור לתת לנו תיקון אם אנחנו פספסנו. למשל יכול להיות ש - - -

נמרוד לב: אתה מדבר על המצעד?

מיקי מירו: לא, בכלל לא.

ליאת בלום: אז זה נותן לכם שירות בלעדי? זאת אומרת כי זו חברה מסחרית.

מיקי מירו: אין חברה אחרת. היא היחידה שנותנת את השירות.

ליאת בלום: תבדקו את הדבר הזה, אני לא מכירה את זה פשוט. אני לא רוצה לקבל מחר תביעה מחברה אחרת.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא לפה.

מיקי מירו: אין פה התקשרות.

ליאת בלום: אני לא יכולה להתעלם, תשמע.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז לכן אני אומר, אנא דווחו בהנהלה, לא פה. בסדר, עזבו רגע. שמענו את הדיווח.

נמרוד לב: אני רק רוצה לסיים עם משהו.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, שמענו את הדיווח של הלשכה המשפטית ומה שצריך להיבדק - ייבדק.

נמרוד לב: רק רציתי להעיר עוד הערה.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, רגע, תן לה לבדוק.

נמרוד לב: לא, כי גם בתור מישהו שמשתמש במדיה פורסט.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

מיקי מירו: אני אבדוק את זה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, תבדוק. אני מבקש לא לדון כרגע במדיה פורסט.

מיקי מירו: תראה, כרגע הכל בבדיקה ואני מקבל את ההערה שלך. לכן אנחנו גם הולכים לאקו"ם, אנחנו לא סתם הולכים. אנחנו מנסים לקחת את מה שיש בשוק כדי לקבל איזו שהיא אינדיקציה לגבי השוק. מה הרעיון? הרעיון לקבל תיקונים, אם אנחנו פספסנו משהו. כי תראו, אנחנו כאן באיקס עורכים, אז הראש שלנו יהיה הכי פתוח, הכי טוב, אנחנו באיקס. אנחנו רוצים להרחיב בצורה כזאת את המעגל, עוד רעיונות של עורכים אחרים מתחנות אחרות, יש 23 תחנות אזוריות, יש אינטרנט וכן הלאה. אנחנו מרחיבים את מאגר המוחות ששותף בבחירת השירים.

היו"ר, אמיר גילת: תודה. יעקב נווה, בבקשה.

יעקב נווה: טוב, יש לי כמה דברים. קודם כל אני ללא ספק מסכים עם הדברים שאמר דוד חיון לגבי הצהרת הרשת. לפטיהו אומר לא מספיק להחליף את הרכב.

דוד חיון: מי? מי זה?

היו"ר, אמיר גילת: מוסכניק. כן, יעקב, תמשיך.

יעקב נווה: לא מספיק להחליף את הרכב, צריך להחליף גם את הנהג. הנהג לא יכול להישאר שם 30 שנה, אם כל מה שתעשה - - -

דוד חיון: צריך להחליף את מנהל המוסך קודם.

יעקב נווה: תשנה את ה... של התכנית, אבל אותו נהג נשאר קבוע. מה שאני רוצה לומר, מה קורה בגל גל"צ? שם מתחלפים העורכים כל שנתיים – שלוש, אם זה חיילות, אם זה חיילים. במקרה שלנו, אנחנו נשארים - - - (הערות ביניים) ... הדוגמא הקלאסית לטוני פיין.

נמרוד לב: חברים, אני לא הייתי אומר.

היו"ר, אמיר גילת: תן ליעקב לסיים.

יעקב נווה: שנייה, שנייה.

היו"ר, אמיר גילת: אני שומר עליך, מה קרה? תן ליעקב לסיים.

דוד חיון: לא, הוא מדבר על עיקרון של הצהרה ...

יעקב נווה: אני שלם עם כל מילה.

היו"ר, אמיר גילת: נו, דבר. תנו לו בבקשה לדבר. נדמה לי שהוא יודע לדבר לבד.

יעקב נווה: חברים, מה שאני רוצה לומר, הרשת תישאר תקועה. איפה יוני, הלך? כי יוני כשהיה מנהל קול ישראל, שמע ממני טוב כבר בעבר, עוד לפני שהעליתם במליאה לגבי פס הדרכים איך לשדרג את מה שקורה גם מבחינת העורכים, גם מבחינת השירים החדשים, גם מבחינת המצעד עצמו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, רק מידע פה לגבי הרשת - היא פועלת כבר כמה חודשים בלי מנהל כמו שאתם יודעים, יצא מכרז. מכיוון שהרפורמה, הייתה

תחושה שהיא אוטוטו הולכת להיכנס ועמה גם נוהל קבלת עובדים החדש, שמשנה את הרכב ועדת המכרזים, ולאור העובדה שלנוהל הקיים צריכה להיות הסכמה של אגודת העיתונאים, וגם עם זה היו בעיות, אני לא מיהרתי לכנס את הוועדה. יכול להיות שעכשיו לנוכח העיכוב כן צריך. אני פשוט לא מיהרתי לכנס את הוועדה, שלא יתברר שאנחנו עושים מחטף ערב יישום הנוהל החדש. אז אני מבקש באמת, אני אפנה, תתחילו להתכונן לשאלה, אני אפנה אליכם ואבקש את התייחסות הלשכה המשפטית – האם ניתן לקיים עכשיו לדעתכם מכרזים בנוהל הישן, או שאם אנחנו על סף רפורמה, אז שלא יהיה מחטף, לחכות לנוהל החדש.

__דוד חיון:__ יש בעיה לעשות עכשיו מכרזים?

__היו"ר, אמיר גילת:__ לא, אני רק אמרתי בסוגריים. כן, בבקשה.

__ליאת בלום:__ ... ... לפי הנוהל הישן ולא הנוהל שהיה - - -

__היו"ר, אמיר גילת:__ לא, אם לעשות זה ברור שזה לפי החדש. אני לא רציתי, תראו, הייתה תחושה הרי שאנחנו הולכים לחתום כבר במאי ובאפריל ובמרס, ולכן כל פעם היה ואמרתי אוקי, בואו נחכה, לא נעשה מחטף רגע לפני התנעת הרפורמה. בינתיים המחטף מתמהמה.

__יעקב נווה:__ מיקי, אתה יכול להשקיע מעל ומעבר, אבל אם אתה נשאר עם אותו כוח אדם, חוץ מאשר השינויים במצעד הפזמונים, למתג אותו כמו שדיברנו וכמו שדיברת איתי בתקופה האחרונה, ... עם הטלוויזיה, שום דבר לא יצליח שם. שום דבר לא יצליח אם לא תהיה רוטציה. עכשיו, מבחינתי רוטציה – אולי נחשוב על רעיון אחר. יש עורכים שיצטרכו, אתה יודע, גם בצבא הולכים לוותיקים ומחליפים אותם כל שנה, כל שנתיים. למה לא תיקח את הרעיון לפחות אם אי אפשר להכניס כוח אדם, לקחת מרשתות אחרות. אף אחד כבר לא-. ברשת ג' אף אחד לא יבוא ויגיד לעורכים שם ... מוסיקה ישראלית. לפני שרשת ג' הפכה לרשת עברית היא הייתה קודם לועזית. אז כולם יכולים להשתנות, אין מי שלא יכול להשתנות. אני מציע לחפש דרכים. כל זמן שאי אפשר להכניס חדשים - - -

__נמרוד לב:__ זה לא יכול לעבוד בקול המוסיקה.

יעקב נווה: לא אמרתי בקול המוסיקה. ... זו אחריות של עורך. (מדברים ביחד)

מיקי מירו: הבעיה שלנו וזה לא שייך דווקא לוועדה הזאת, יש לנו בעיה של כוח אדם.

יעקב נווה: אני יודע שישנה בעיה.

מיקי מירו: יש לי ... ויש לי, בלי שמות, אחת בת 30, תותחית על שעובדת בג', ואני יכול, אבל אני לא יכול להגדיל את משרתה ל - - -

דוד חיון: מה התקציב שלך רשת ג', סתם ככה?

מיקי מירו: בסביבות 150,000 לשנה.

דוד חיון: לא, עובדים והכל.

מיקי מירו: זה לא מתוקצב לפי זה. (מדברים ביחד).

יעקב נווה: אני גם אמרתי דבר נוסף. אני אמרתי שיש לנו בקול ישראל גם תחנות ..., יש שם מגישים ויש שם עורכים ואני חושב שצריך לתת להם במה, לחברה הצעירים האלה.

יוני בן מנחם: ואיך נשלם להם?

יעקב נווה: אני לא יודע, אין לי מושג, על זה תחשבו אתם. זה לא משהו שקשור אלי.

מיקי מירו: יש לי משאב מאד מצומצם. מאד נמוך. אני כבר היום באולטרא ...

יעקב נווה: לא, לא, בוא נדבר דוגרי לפרוטוקול. אני אומר דבר כזה, יש כאן בעיה ... להתמודד מול העובדים.

מיקי מירו: לא, לא, ממש לא.

יעקב נווה: יש לך בעיה להתמודד עם העובדים. זאת אומרת כשאמרנו להזיז כוח מסוים – זה מלחמת עולם.

מיקי מירו: לא, לא, למה? הוזזו הרבה אנשים מהתכניות שלהם ואני עשיתי את זה. הזזתי לא מכבר שני אנשים ממקום אחד למקום אחר, אין שום בעיה בתחום הזה. הבעיה שלי היא שאם אני רוצה עכשיו להתחיל לגייס,

למשל זמרים מבחוץ, להביא אנשים שכמו שאתה אומר מהתחנות החינוכיות, נניח מאיזה קול הקמפוס או מבאר שבע, או מעמק יזרעאל או מכל מקום, איך אני אשלם להם? אני יכול להביא אותם רק בהתנדבות.

יעקב נווה: ומה תעשה עם העורכים והשדרים שקיימים אצלך? זאת אומרת הם יהיו במצב שהם ישבו בבית, בלי לעבוד - --

יוני בן מנחם: ואחר כך תצטרך לתת דין וחשבון מדוע אנשים

יעקב נווה: תחשבו אתם יצירתית איך פותרים את העניין הזה. אני לא יודע, זה לא מתפקידי לשבת ולחשוב על זה, כי רשת ג' זו רשת, כמה ש... היא רשת תקועה.

נמרוד לב: לא, הבית תקוע.

דוד חיון: בנסיגה.

יעקב נווה: לא, לא בנסיגה. אמרתי הרשת תקועה לא בגללו. לא בגללו כמנהל קול ישראל.

נמרוד לב: ברור שלא.

יעקב נווה: שנייה, אל תגיד לי זה בסדר או לא בסדר, אני מבין את הראש שלו. (מדברים ביחד)

נמרוד לב: כבר דיברנו על זה לפני שנתיים במליאה, על זה שרשת ג' היא בהידרדרות.

מיקי מירו: דבר ראשון ברייטינג היא עלתה, אז בואו נדייק את הדברים. אתה עובד עם מה שיש לא עם מה שאין. אני לא עובד עם מה שאין. אני לא יכול לעבוד עם עובדים שאין להם. אני יכול לבוא לעורכים ואני אומר פה שהגיל פה לא משחק במקרים האלה, כי הנה, גם אני לא צעיר ואני חושב שרוחי רעננה, ומשה לא צעיר ורוחו רעננה.

יעקב נווה: אבל תסכים איתי ש-30 שנה עורך תכנית ברדיו, 30 שנה, מה הוא יכול לחדש?

נמרוד לב: רגע, אני רוצה לומר משהו. (מדברים ביחד).

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, שנייה.

יעקב נווה: יוני, אז השאלה היא אליך, אנחנו ישבנו בעבר, עוד לפני, לא היית פה, כל כך הרבה ... איך אנחנו ממתגים את רשת ג'. חיפשת כל מיני דברים מה אנחנו עושים כדי להצעיר את הרשת, מה אנחנו עושים כדי להכניס כוח חדש לרשת.

יוני בן מנחם: מחכים לרפורמה. אין לנו פתרון אחר. קודם כל אתה צודק.

דוד חיון: אבל קלטתם כמעט 100 עובדים ארעיים.

יוני בן מנחם: אנחנו לא קלטנו 100 עובדים.

דוד חיון: 107 משרות, אני מדייק.

יוני בן מנחם: לא אנחנו קלטנו. אנשים עברו, היו כמה עשרות שהיו בש"א שעברו לחוזים, זה היה תהליך משפטי.

דוד חיון: אני מדבר על עובדים ארעיים שנקלטו, 107 משרות.

יוני בן מנחם: זה מה שאני אומר.

היו"ר, אמיר גילת: אני חושב שזה 70.

דוד חיון: לא, 70 אנשים, 107 משרות.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, יש לנקות את האנשים שנקלטו על פי צו בית משפט שהיו ש"ת ונקלטו למצבה. אז מתוך ה-100 אתה צריך להוריד נדמה לי 30 ומגיעים ל-70.

מיקי מירו: לא, זה אנשים ....

דוד חיון: עדיין חסרים אנשים בתחום תוכן חשוב כמו ברשת ג'. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: טוב, יעקב, תמשיך.

יעקב נווה: מה שאני אומר, אני מבקש מההנהלה לחפש כל דרך ולנסות להכשיר את החברה הצעירים מהתחנות החינוכיות, זה אחד. דבר שני, לגבי המצעד שאמנם התלהבנו .... מצעד הפזמונים, עם כל השינוי שהולך להיות ממש בשבועות הקרובים – איך אנחנו משתפים את מה שנקרא - - -

נמרוד לב: רגע, אבל עוד לא ... אני רק אגיד, לפני שתציג את המצעד, אני רוצה להגיד שני דברים. אחד, אני מסכים עם יעקב, צריכה להיות פעולה מאד ברורה והחלטית לגבי רשת ג׳. צריך להציל את הרשת הזאת, צריך למצוא לה באמת את הכיוון. אני חושב שאין לה כרגע כיוון. שני דברים, אחד זה הרעיון שלך של לקחת ואולי באמת להחליט כהחלטה שהחברה הצעירים מהתחנות החינוכיות יהווה כעתודה, ואחר כך אתם תראו כבר איך אתם עושים את זה, עם הרפורמה, בלי הרפורמה, לא יודע, אבל כהחלטת מדיניות, שהחברה יכולים להיות עתודה.

מיקי מירו: אבל אתה לא יכול לקלוט.

נמרוד לב: אני אומר כמדיניות לבוא ולומר – יש כמה ... כוח אדם ש... רשות השידור מגדלת, להתייחס אליהם כאל עתודת כוח אדם שעומדת לרשות רשת ג׳, כשהיא צעירה - - -

מיקי מירו: זה קיים, וכמו שאמר המנכ״ל, כרגע אנחנו נמצאים במצב של המתנה לרפורמה.

נמרוד לב: אני לא נכנס עכשיו לזה, אני אומר החלטה עקרונית. העיקרון הוא עיקרון טוב. הדבר השני שאני רוצה לומר לגבי רשת ג׳, שבאמת אני חושב שרשת ג׳ תמצא את הכיוון שלה, וזה מאד תלוי בזה שיהיה מנהל טוב. כי כמו שאנחנו אומרים, ושוב, אני לא רוצה רק לבוא ולומר שבחו של אדם בפניו. אני חושב שברגע שיש מנהל טוב, וחס ושלום מיקי הוא מנהל מצוין, אבל מיקי הוא מנהל של הרבה דברים. אני אומר, ברגע שיהיה מישהו שיעשה את זה ספציפית, אז הדברים יראו אחרת.

היו״ר, אמיר גילת: טוב, עוד חברים? תמשיך על המצעד.

משה מורד: אני חושב שחשוב מאד שברשת ג׳ תהיה מוסיקה מזרחית וים תיכונית גם, ואני לא בטוח שהאנשים של החממה, או האנשים שאנחנו כרגע בקשר איתם, כל כך מחוברים לזה. אז אולי צריך לחפש אותם בעוד מקומות ולאו דווקא שם. כי הם פיינשמייקרים, הם 88, החלום הרטוב שלהם זה לשדר ב-88

והם באים ומשדרים בחינם, או חדשות, עיתונאי. אבל חשוב מאד לא לשכוח את העמך.

נמרוד לב: אבל תקשיבו, חברה, אני חושב שרשת ג' כרגע צריכה למצוא את הדרך שלה. אני לא חושב שהיא צריכה להפוך להיות איזו תחנה נישתית. תחנה של כולם, שיש בה הכל. (מדברים ביחד) היא צריכה שיהיו לה ... שיודעים לעשות הכל. זה מאד פשוט.

מיקי מירו: מה שאני אומר השינוי התחיל. אני לא אומר לכם שאתם נמצאים ב.., זה רק התחיל. אנחנו מדברים על חודשיים שכל התהליך הזה נכנס, גם שיחות גם עם עורכים ועכשיו תהיה נבחרת הרבה יותר מייצגת, יותר נכונה, שאנשים יותר יתחברו אליה. אז את זה אני אומר כי אני יודע שאנחנו הולכים למסלול שהוא - --

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תדבר על המצעד.

מיקי מירו: המצעד, כמו שאמרתי, על אותו עיקרון של הנבחרת, שאמרנו שקיבלנו נבחרת של שירים חדשים שראויים להיכנס, הם יהיו המועמדים הטבעיים גם למצעד, כששם כל מה שבחרנו, שאמרתי לכם – ה-30 וה-70, הופך ל-100% שאחר כך בחישוב אנחנו עושים במצעד גם נותנים לאזרחים להצביע, וזה בעצם השינוי במצעד, והאזרחים יקבלו את הניקוד של 40 או 50, או שנעשה את זה 50-50. זאת אומרת הבחירה של הנבחרת מול הבחירה של הציבור, ובצורה כזאת לדעתנו יתנהל מצעד הרבה יותר נכון. ובנקודה הזאת, לאחר שאנחנו נסיים את התהליך הזה שזה ממש עניין של השבוע-שבועיים הקרובים, אנחנו נתחיל במגעים עם יואב, איך לעשות ולתת תרגום נכון לאותה נבחרת גם בטלוויזיה, ולהפוך את זה למה שהיה בעבר 'עוד להיט', אבל אנחנו נחשוב על משהו יצירתי, כותרת אחרת, כדי שבאמת תהיה פה אינטראקציה. כמובן שאנחנו נלווה את זה חזק גם באינטרנט, בכל המדיה החדשה, כדי שיהיה פה תמהיל של רדיו, טלוויזיה ואינטרנט.

משה מורד: אבל רק.... שיתוף פעולה של 88 למצעד.

נמרוד לב: הם בפנים, אמרתי. כשאני אומר 22 אנשים זה כולל גם את האנשים שלו. כשב-88 אנחנו צריכים לבחור גם מי מחובר למוסיקה הזאת.

יואב גינאי: אנשים שלנו כמובן.

מיקי מירו: כן, כן. אנחנו מאד נשמח ש-, ברגע שהן נכנסות לחומר חדש אני מגדיל את מאגר הנבחרת ל-24 ואולי ל-26.

נמרוד לב: בזמנו היה רעיון נהדר שאני חושב שיואב הביא.

מיקי מירו: כן, כן.

נמרוד לב: רעיון מצוין שמחבר את כל הדבר הזה לחתיכה אחת. למה שלא נעשה? תראה, אני אסייג את עצמי במשפט אחד ואומר שבחירת האזרחים שנעשית היום ... ואת זה כולם יודעים, מכיוון שיש גופים אינטרסנטים ש... ... אתה מבין? שנייה, שנייה, רגע - - -

מיקי מירו: אתה לא מכיר את השיטה, זה עם תעודת זהות.

נמרוד לב: אני מכיר היטב. אתה רוצה שאני אראה רשימות של אנשים עם תעודות זהות? משרדים שלמים.

מיקי מירו: יש להם גם IP. יש מספיק אמצעים.

נמרוד לב: זה דבר ידוע, אנשים לא לוקחים ברצינות את המצעד מהמקום הזה, זה מוריד את המקום, את המהימנות שלו. אני אומר, אנחנו כדי להחזיר את המהימנות, ויואב העלה אז רעיון מצוין שמתחבר למה שאומר נווה ומתחבר לכוונה של אמיר ושל המוסדות לעשות את החיבור הזה. ברגע שהדבר הזה מתחבר עם הטלוויזיה, להעמיד נקודות הצבעה שילכו מתחנות הרדיו החינוכיות ויישבו חברה. נגיד אתה עושה פאנל 20-30 איש של חברה מתל חי, וחברה מעמק יזרעאל - - -

מיקי מירו: נמרוד, זה פיילוט שאני דיברתי עליו.

נמרוד לב: שבאים ומביאים את התושבים עצמם. יושבים ביחד עם העורך ומצביעים באופן שבו אתה רואה אם הם אהבו את השיר או לא

אהבו את השיר. זה ברור לך, אין פה מוקדי כוח אינטרסנטים. פתרת את הבעיה והרווחת תכנית מדהימה.

מיקי מירו: אני הצעתי את הרעיון הזה, רק שאני לא יכול להוציא אותו אל הפועל.

נמרוד לב: מצוין.

מיקי מירו: תקשיב, אתה איתי?

נמרוד לב: לגמרי.

מיקי מירו: לא תצליח להוציא את זה כרגע לפועל, כי אין לי אמצעים לזה.

נמרוד לב: אבל זו לא תכנית שתקצבנו אותה?

מיקי מירו: תיכנס הרפורמה, אז נוכל - - -

נמרוד לב: לא, זה לא נכון, זו תכנית שאנחנו תקצבנו אותה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מקריא פה, אני רוצה לעזור לך, נמרוד. אני מקריא פרוטוקול של ועדת תוכן: יואב גינאי אומר – אנחנו ישבנו עם רשת ג' בעניין זה ועם מיקי והחלטנו בעיקרון לעשות מצעד חדש שיהיה המצעד של המדינה, זה השם הזמני, והוא יהיה מצעד שיהיה המצעד המסכם של כל ה... במדינה וכלי התקשורת במדינה, מכירות וכו'. הכל ביחד יש איזה פטנט או איזו שהיא תוכנה שהציעו לנו, אנחנו בודקים אותה עכשיו, שמתסכלת על כל מה שקורה במדינה בתחום המכירות, ההשמעות, הופעות. יש כל מיני פרמטרים וכו'. 4 במרס 2012.

מיקי מירו: אז זה הרעיון של מדיה פורסט.

נמרוד לב: לא, אז זה ברור מאליו.

יואב גינאי: זה לא רק מדיה פורסט. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: רגע, נמרוד, יואב - אל תכנסו לפרטים. העניין הוא למה זה לא קרה מאז מרס 2012, זו השאלה.

יואב גינאי: זה לא קרה משום שאנחנו הוצאנו קול קורא כידוע, נבחרה חברה שרצתה באמת לעשות את כל הדבר הזה במשותף והסיפור הזה נדחה ונדחה ל-2014.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, לא, הוא לא נדחה. אני מנסה להבין את התהליך. פה אתה אומר אנחנו הטלוויזיה מובילים ופנינו לרדיו, ועכשיו מיקי אומר אנחנו מחכים ל - - -

יואב גינאי: מה שרצינו לעשות - - -

נמרוד לב: מיקי, מיקי, מיקי, התקציב, זה מה - - - (מדברים ביחד)

יואב גניאי: ההצעה ש - - - (מדברים ביחד)

מיקי מירו: שנייה, אני אעשה לכם סדר – אני אוהב לעבוד עם מה שיש, לא עם מה שאין. כשאני שומע שזה נדחה ואלוהים יודע למה, לי יש את הלחץ המיידי שלי להביא שורה תחתונה.

היו"ר, אמיר גילת: יפה, אז זהו.

מיקי מירו: זה בדיוק.

יואב גינאי: אני רוצה להסביר. המודל שאנחנו רצינו לעשות זה תכנית .... בסגנון הבריטי, מדובר במופע מאד גדול שאומנים יבואו וכו'.

נמרוד לב: מעולה.

יואב גינאי: כמובן שהדבר הזה עולה כסף. במקרה הזה אנחנו נוכל ליצור אלטרנטיבה זולה יותר, קליפים או משהו כזה. זה לא הרעיון המקורי שהיה.

נמרוד לב: הייתי הולך על הטוף של הטופ.

יואב גינאי: שואו גדול מאד עם האומנים הגדולים שאמורים לבוא - - -

נמרוד לב: זה למשל יכול לעבוד, זה למשל יכול לעניין. יום שישי בערב אבל יש בעיה, אתה תצטרך לעשות שידור חוזר.

יואב גינאי: נעשה.

נמרוד לב: לא, אבל אם יש לך נגיד אומנים דתיים.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, עזוב, זה לא הנושא עכשיו. אוקי, בקיצור - - -

נמרוד לב: אבל כן, זו צריכה להיות תכנית מרכזית, אתה יודע מה? זה יכול אולי ללכת ביום שישי.

יואב גינאי: זה היה הרעיון. אז דתיים הראינו גם במוצאי שבת.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, זה לא עכשיו, זה במסגרת החלופות שתגישו ליום שישי.

נמרוד לב: אני רק אומר שיעקב נווה בזמנו העלה את זה, כבר לפני שנתיים, את התכנית הזאת. אנחנו דיברנו עליה בעבר.

היו"ר, אמיר גילת: אז לכן שאלתי מה קרה מאז.

נמרוד לב: אנחנו צריכים לצבוע אותה, צריך לתקצב. אנחנו צריכים לבוא ולהגיד חברה, יש לנו סדר עדיפות. כבר דיברנו על זה. סדר העדפות, וזה בסדר העדיפות.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, בסדר. עד כאן בענייני רשת ג'. אנחנו נדון על מורשת, קול המוסיקה ורשת ב' בדיון הבא. אני כבר אומר – תכינו את עקרונות השידור כפי שאתם רואים אותם בשנת 2014, כי אנחנו מתחילים לקבוע עכשיו ביולי בדיונים, לגבי תפיסת השידור ולוחות השנה השנתיים. אז כדי שהדברים האלה יהיו כבר מוכנים, אני נותן התרעה מראש, וגם במורשת אנחנו נדון בפעם הבאה, אז צריך לראות אם יש איזו התקדמות בעניין ההפרדה של מורשת מרשת א'. ושוב, תשתדלו בכלל כמה שיותר, את שיתופי הפעולה בין הרדיו והטלוויזיה כבר בצורה הכי פרקטית שאפשר, כי זה מאד מאד חשוב. בעניין רשת ג' רק הערה קטנה, שהיא קטנונית אפילו, אבל יש לנו שירים שנכתבים בעקבות האירוויזיון ובעקבות פסטיבל הזמר, ודיברנו על זה שאנחנו חייבים להשתמש בפלטפורמות של רשות השידור כדי לפמפם את השירים האלה, כדי שלא ילכו לאיבוד. במיוחד פסטיבל הזמר.

מיקי מירו: זה נעשה.

היו"ר, אמיר גילת: אם זה נעשה זה על הכיפאק.

מיקי מירו: כן, זה נעשה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, עוד נושאים כלליים: שיתוף הפעולה עם החינוכית על חילופי שטחים, איפה הוא נמצא?

<u>יואב גינאי:</u> יש לנו פגישה ביום רביעי עם מנכ"ל החינוכית. אני מקווה שנוכל להגיע איתם-, הם עושים שריר בעניין הזה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> גם על ארבע ומארבע? הרי אז הייתה הסכמה עקרונית שלהם.

<u>יואב גינאי:</u> עקרונית, אבל אנחנו נשב איתם ביום רביעי ונראה מה. נקווה שנגיע לאיזו תוצאה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי. דבר נוסף זה הנושא של השידורים מהשטח. לא נתחיל בזה בקיץ, אבל אני כבר אומר – בלוחות השידור של אוקטובר חייב להופיע, וכבר תכינו את זה כמובנה. זאת אומרת שכשאתם מגישים את לוח אוקטובר ב-10 בספטמבר, יש לכם מספיק זמן לעבוד על זה, שכבר יופיע מימוש של ההחלטה. הסברתי כבר שלא תמיד זה ... והסברתי גם את זה. אז שיהיה בלוחות אוקטובר מימוש של ההחלטה, תחליטו איזה שבוע, איזו עיר, ושכבר יהיו נגזרות. גם לוחות השידור של הטלוויזיה וגם הרדיו.

<u>יואב גינאי:</u> אבל כבר באוגוסט אנחנו עושים בבאר שבע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר. אתה חושב שזה נכון בקיץ להתחיל עם זה?

<u>יואב גינאי:</u> תשמע, זאת אחת האופציות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר. כל המרבה הרי זה משובח, אבל אני חושב שאת ההשקה צריך לעשות אחרי החגים ולא בקיץ.

<u>מיקי מירו:</u> אני שוב חוזר ואומר לגבי הרדיו שאנחנו במצוקה אדירה מבחינת כוח אדם טכני. אני חושב שהרדיו הוכיח בשנה וחצי האחרונות עד כמה אנחנו בחוץ, בשטח, ואנחנו היום עם כוח הולך ומתדלדל בתחום הטכני, שאני לא יודע אם אני מצליח - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר, זה בוועד המנהל.

<u>מיקי מירו:</u> לא, אני רק אומר את זה כרגע, שכרגע אנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: יש החלטה עקרונית של הוועד המנהל לקלוט אנשים בתחום התוכן. לאפשר קליטת אנשים בתחום התוכן.

נמרוד לב: הוא אומר טכני.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אם יסבירו לנו שזה משליך על התוכן, אני מניח שנמצא דרך. עכשיו, רק מבזק טלוויזיה בכל זאת היום, כי יש נושא שצריך לעבור לאישור ועדת 250. ועדת 250 אמורה לאשר לנו את שלום בית, את הסאטירה.

יעקב נווה: אני באופן כללי תמיד בעד שלום בית.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה. עכשיו, אני מזכיר לחברי ועדת התוכן, כדי שלא יהיה ספק – כן אושר, לא אושר - אני מביא את זה שוב. כפי שאתם זוכרים אנחנו בתמהיל שנמצא מאחורי אישרנו 8 מיליון שקלים ב-2013 לסאטירה, כשההחלטה של הוועדה הזו הייתה לחלק את הסכום בין שתי הפקות.

נמרוד לב: אני דרך אגב לא זוכר את הדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני אביא את זה עוד פעם, למען הסר ספק אני מעלה את זה.

נמרוד לב: אני לא הייתי בישיבה כזאת, אתה יודע, אותי זה לא מפתיע.

היו"ר, אמיר גילת: למען הסר ספק.

נמרוד לב: הקטע של לחלק את זה בין שתי הפקות זה חדש.

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה בוודאות היה.

נמרוד לב: אני רק אומר.

היו"ר, אמיר גילת: עובדה שהשלמנו ... עם ארבעה מיליון.

נמרוד לב: רק .... אני זוכר שלאטמה היה אמור להיות על הכל, אבל איך שהוא זה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אני זוכר ישיבה - - -

נמרוד לב: זאת לא הייתה החלטה של ועדת תוכן.

היו"ר, אמיר גילת: זה כן היה. טוב, אבל למען הסר ספק אני מתחיל את כל התהליך מחדש.

<u>נמרוד לב:</u> אם אתה אומר, אני נותן לך קרדיט שאתה יודע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז 8 מיליון הוצא על סאטירה, על כך אין עוררין, זה רשום פה באותיות קידוש שחורות. זה שאישרנו 4 מיליון או כ-4 מיליון ללאטמה, גם אנחנו זוכרים. ובזמנו אנחנו דיברנו על כך שיהיו שתי הפקות. דיברנו גם על הצורך בגיוון, אני אקרא לזה, ההפקות, זאת אומרת שהפקה סאטירית אחת תאזן את השנייה, לאו דווקא במובן הפוליטי, אבל תשלים את השנייה. והדבר הנוסף הוא שאפילו דובר על כך ש.... השיווק ... שבוע של הקבוצה הזאת ושבוע של הקבוצה השנייה. לאטמה כידוע אושר גם בוועדת 250 וגם בוועדת תוכן, ומאחר שוועדת 250 התבקשה לדון היום בשלום בית, הם ירצו לפני זה לבקש את הצעת ההחלטה שוועדת התוכן תאשר את ההפקה הזאת מבחינתה. שוב, זה במסגרת רצועת הסאטירה. אנחנו לא אמורים להיכנס לכל תכנית ותכנית, אבל אם יש כמובן הערות ספציפיות על התכנית הזאת, אז זה המקום. בכל מקרה יואב רק תזכיר לנו.

<u>דוד חיון:</u> תספר לנו מי הטאלנטים, מי מפיק, מה זה, מי זה.

<u>יואב גינאי:</u> אוקי, אנחנו מדברים כאן על הפקה שבעצם עוסקת בעדות ישראל. אנחנו מדברים על הפקה שבעצם לוקחת את עדות ישראל כמו שבטי ישראל. אנחנו מדברים על הפקה שכבר בעצם תוסרטה, יש במסגרת הדבר הזה כוכבים-, ברשותכם אני לא ..., אני אעביר לכם את כל החומר מיידית.

<u>דוד חיון:</u> תהיה חייב ממילא ל - - -

<u>יואב גינאי:</u> ... ועדת 250.

<u>נמרוד לב:</u> אז אני מציע לדחות את הדיון, ואז אנחנו נקבל - - - (מדברים ביחד). נקבל, נראה מה זה. ללאטמה ביקשו פיילוט.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הציגו את זה כמה פעמים, זה כבר הוצג כמה פעמים.

<u>נמרוד לב:</u> לא, אני תמהה אתה יודע, נראה לי שאני אחד מהאנשים שכן מגיעים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היית בחו"ל זמן ממושך.

<u>נמרוד לב:</u> ואז זה הוצג?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן.

דוד חיון: אני גם לא זוכר שזה עלה.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני אומר עוד פעם, למען הסר ספק, אני-, ולא להגיד שזה לא הוצג, מפני שזה הוצג.

דוד חיון: אין בעיה. אז הנה, מעלים לך את זה עכשיו.

היו"ר, אמיר גילת: כן, בינתיים נושאים אחרים עד שיעלו.

דוד חיון: אני צריך אותו גם בשביל הנושא הבא. אתה יכול לשחרר את אנשי הרדיו.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, יש לך עוד נושאים, רצית להעלות משהו?

נמרוד לב: כן. לגבי רדיו רציתי לשאול כמו שאני שואל בדרך כלל, יש לי את השאלה הקבועה אחת לשלושה חודשים, אותה שאלה – מה קורה עם המגישים של הכל דיבורים? יש לי איזה מנטרה כזאת קבועה שאני מתעורר איתה באמצע הלילה. מה קורה עם המדיחים הקבועים של הכל דיבורים?

דוד חיון: אחד מהם כבר הדיחו.

נמרוד לב: מה קורה עם התכנית הזאת? אני שואל, חברה, אני שואל באמת. אני אומר, היה בחור, ירון דקל, מוצלח ומצוין, אהוב על הבריות.

משה מורד: הוא פחות חביב על הבריות עכשיו בגלי צה"ל.

נמרוד לב: תשמעו חברה, הוא עשה תכנית נהדרת, מותג חזק וטוב - - -

היו"ר, אמיר גילת: ... בפניו, למען ההגינות.

נמרוד לב: בסדר, אני מדבר, עזוב בפניו, אני אומר, המותג הזה, יש לנו מותג טוב, לרשות יש מותג טוב. לא ברור לי איך לא מביאים איזה טאלטנט שישב שם. אתם צריכים להבין, בעיני התכניות האלה זה כמו-, ועל זה מה שדיברנו, על התכניות ביום שישי בטלוויזיה. אז הכל קם ונופל על האישיות של המגיש, של התמונה של המגיש, כמה הוא נתפס בציבור, כמה הוא יכול להפוך את המשבצת הזאת למעניינת. בעיני המשבצת הזאת קצת הולכת לאיבוד.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. כן, מיקי.

מיקי מירו: אני אמרתי את זה, אנחנו מחפשים. עכשיו אנחנו מנסים עוד מישהי שנכנסת. אנחנו יכולים מבפנים, אין לי אפשרות לקלוט מבחוץ.

נמרוד לב: למה?

מיקי מירו: מה זה למה?

נמרוד לב: לכזאת משבצת?

היו"ר, אמיר גילת: למה אין לך אפשרות?

מיקי מירו: איך?

היו"ר, אמיר גילת: יש לך אפשרות.

יוני בן מנחם: לא מצאנו את הבן אדם המתאים.

מיקי מירו: כי עוד לא מצאתי.

נמרוד לב: מכל האנשים בארץ אין? מתי ירון עזב?

יוני בן מנחם: מה זה שייך? יש אנשים שלא מתאימים לשידור הציבורי.

נמרוד לב: לא, לא, אבל סליחה, סליחה, באמת, אתה יודע, אני באמת בא ממקום טוב.

יוני בן מנחם: ואנחנו באים ממקום רע?

נמרוד לב: לא, חס ושלום.

יוני בן מנחם: אז מה?

נמרוד לב: ההיפך. אתה בא ממקום טוב, אני בא ממקום טוב. אני שואל אותך בתמימות הגדולה ביותר שרק יכולה להיות, כמה זמן עבר מאז שירון עזב?

יוני בן מנחם: עבר. עובדה שהוא לא נמצא.

נמרוד לב: ואין אף אחד בכל ארץ ישראל?

יוני בן מנחם: אנחנו בחנו כמה אנשים שלא התאימו לשידור הציבורי. הם רצו לעשות שם דברים שהם לא מתאימים לשידור הציבורי, בלי להיכנס פה לשמות. בדקנו כמה אנשים ואנחנו ממשיכים לבדוק. אנחנו מנסים לעשות עכשיו איזו קומבינציה בתוך הרשות.

נמרוד לב: בעיני, שוב אני אומר, המשבצת הזאת, תסלחו לי, המשבצת הזאת - - -

יוני בן מנחם: אנחנו מסכימים איתך.

נמרוד לב: היא משבצת מרכזית שצריכה - - -

יוני בן מנחם: אבל אין מחלוקת בינינו.

נמרוד לב: אבל אתה כרגע אין לך מישהו בתוך הרשות - - -

יעקב נווה: הם מסכימים איתך.

נמרוד לב: אין לך כרגע מישהו בתוך הרשות שאתה בא ואומר לו תשמע, הוא מתאים למשבצת הזאת. אתה צריך לאתר - - -

יוני בן מנחם: אנחנו בוחנים.

נמרוד לב: לאתר מישהו חזק מבחוץ שיכול לעשות את הדבר הזה.

יוני בן מנחם: קודם כל זה לא נכון, אנחנו מנסים לעשות פה איזה משהו שהוא מתוך הרשות. מנסים לעשות איזה מהלך פנימי, ואם זה לא יצלח – אז נחפש מנחה בחוץ. זה לא סותר.

נמרוד לב: זה לא ... ברשות שיכולים - - -

יוני בן מנחם: אני לא אכנס פה לעניינים שמיים, אני מצטער מאד נמרוד, אני לא - - -

נמרוד לב: אבל אני אומר שהמשבצת הזאת צריכה מגיש, מישהו עם - - -

יוני בן מנחם: מגיש או מגישים.

נמרוד לב: מגישים, אבל שיהיו עם הד ציבורי, אוקי?

יוני בן מנחם: כן, כן.

נמרוד לב: שיהיה להם כוח, שיהיה להם משקל. אנחנו מאבדים את המשבצת הזאת, חבל.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. כן, יואב.

נמרוד לב: תסלחו לי שאני מעלה את זה כל פעם מחדש.

היו"ר, אמיר גילת: רדיו יכולים לצאת. כן, יואב.

יואב גינאי: אז אני אקרא את הפתיח לדבר הזה. השנה היא שנת 2013, המדינה מחולקת לשבטים. חלוקת העם החלה אמנם בתקופת המשנה עם 12 שבטים, אבל גם בשנה הזאת ישראל עדיין רחוקה מאחדות. השבטים הם שבטים המייצגים מגזרים בתוך החברה הישראלית – עולים חדשים, מיעוטים וכו' וכו'. יש מנחה לתכנית שהוא אישיות מוכרת מעולם הבידור וחברי פאנל קבועים בתכנית.

היו"ר, אמיר גילת: יש שם?

יואב גינאי: לא, אין עדיין שם. ארבעה קומיקאים שהם הנציגים הרשמיים של ארבעת השבטים הגדולים בחברה הישראלית. המגזרים הם המגזר הרוסי, המגזר הערבי, המגזר החרדי, המגזר החילוני. התכנית מסכמת בהומור את אירועי השבוע שעבר, על ידי דיבורים בין חברי הפאנל ושלל פינות קבועות.

היו"ר, אמיר גילת: זה כמו הפורמט של תכנית אולפנית - - -

יואב גינאי: נכון, נכון, זה דומה. הכותבים הם כותבים מהשורה הראשונה.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד נו. נמרוד, אחר כך תגיד שלא הוצג.

יואב גינאי: הכותבים הם כותבים מהשורה הראשונה, כותבים שכתבו לתכניות כמו ארץ נהדרת, יש את שלישיית פרוזק, אסף ציפור - - -

דוד חיון: פרוזק כותבים?

יואב גינאי: כן, הם כותבים.

נמרוד לב: מי זה פרוזק?

יואב גינאי: פרוזק.

דוד חיון: אה. אני מכיר.

יואב גינאי: יש את אסף ציפור שכתב בזמנו לחמישייה הקאמרית. יש את סייד קשוע, אסף הראל.

יוני בן מנחם: אתה יודע מי זה סייד קשוע? הוא כותב בהארץ.

היו"ר, אמיר גילת: אין קשב לחברי הוועדה. כן, בבקשה.

דוד חיון: תתחיל עם נמרוד, אני אחר כך.

נמרוד לב: לא, לא, אני רוצה לשמוע אותך קודם.

דוד חיון: טוב, כמה הערות עקרוניות. קודם כל כמו שאמרתי כמה פעמים גם בוועדות אחרות, אנחנו לא עובדים בוואקום. אז מאחר שאנחנו לא עובדים על וואקום ולמרות שזו לא ועדה שעוסקת בכסף, אנחנו מדברים על הפקה לדעתי שערורייתית בעלותה. אנחנו מדברים על 450,000 שקלים או 420,000 שקלים לפרק, כולל מע"מ. לדעתי סכום שערורייתי להפקה מסוג הזה. אני לא רואה פה את ה - - -

יואב גינאי: אתה יכול להסביר למה זה שערורייה?

דוד חיון: אני צריך להסביר לך?

יואב גינאי: כן.

דוד חיון: לא, אתה אמור - - -

יואב גינאי: לא, אני רוצה שתסביר לי למה זה שערורייתי.

דוד חיון: אני מבקש להרגיש אותו. אתה יכול להשתיק אותו?

יואב גינאי: ... ...

היו"ר, אמיר גילת: רגע, יואב, יואב - - - (מדברים ביחד)

דוד חיון: סליחה, סליחה - - - יואב, יואב, תיכף נגיע לעוד כמה שערוריות.

יואב גינאי: אין בעיה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תמשיך. בכסף במילא אתה מדבר ב-250. שמעו.

דוד חיון: אבל אי אפשר לעשות את החיבור הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אז חברי הוועדה שמעו את ההערה לגבי העלות הכספית.

דוד חיון: אוקי. עכשיו, אני לא רואה שום דבר ייחודי במה שתיארת. אני לא נופל מהטאלנטים, לא שמעתי גם על כותבים יוצאי דופן פה.

נמרוד לב: ... .

דוד חיון: נמרוד, תן לי.

נמרוד לב: אני יש לי בעיה, אני - - -

דוד חיון: אה, יש לך בעיה?

נמרוד לב: לכן בדקתי ושאלתי מישהו שעכשיו עובד איתי. אז אני לא יכול להיות בדבר הזה. בגלל זה שאלתי.

דוד חיון: לא, לא, בסדר.

נמרוד לב: אני מאד נזהר בעניין הזה.

דוד חיון: צודק. אני חושב שאנחנו צריכים פה גם לעשות דיון שווה, אם ביקשנו פרומו לסאטירה השנייה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא פרומו, פיילוט.

דוד חיון: פיילוט, סליחה, לסאטירה השנייה, לאטמה, אני חושב שגם ברמת השוויוניות צריך לבקש גם במקרה הזה. בסכום כזה מטורף להחליט ככה, בלי לדעת מי, מו, מה, בלי לדעת מה אנחנו הולכים לקבל, אני חושב שזה חוסר אחריות. אני חושב שהרעיון של שבוע-שבוע הוא לדעתי גם רעיון רע מאד. תכנית צריכה רצף לפחות שבועי. אני חושב שגם החלוקה, היה פה דיבור שאולי יהיה שבוע סאטירה לאטמה, שבוע סאטירה שלום בית. אני חושב שזה יהיה בעייתי מאד.

יעקב נווה: זה היה רעיון שלי, דרך אגב. זה קורה לפעמים.

דוד חיון: תן לי להשלים.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא הנושא עכשיו. אם וכאשר התכנית תאושר נדון בשיבוצה.

דוד חיון: אה, בסדר, אוקי. כמה פרקים זה, יואב?

יואב גינאי: 12.

דוד חיון: ולאטמה כמה?

יואב גינאי: לאטמה, נדמה לי שגם.

דוד חיון: אוקי, אז אני חושב ש-8 מיליון שקלים פה היו צריכים ללכת לסאטירה אחת, חזקה, טובה, עם רצף של לפחות עונה, לפחות חצי שנה, שבעה חודשים. פה אנחנו נעשה שתי סאטירות שיתאדו מהר מאד עם כמות פרקים מאד מאד קטנה. זה פשוט לקחת את הכסף ולזרוק אותו לזבל. אני גם כבר התנגדתי ללאטמה, גם על לאטמה חשבתי שזה בזבוז כסף משווע וראיתי את הפרומו, פרומו/פיילוט זה היה, אז אני מאד לא התרשמתי ואני חושב שאנחנו יוצרים פה רצועת סאטירה רעה מאד. לצערי כל מה שהיא חוזה בדרך כלל על התכנית קורה, וחבל שזה קורה. חבל שלא באים וטופחים לי-. כשנותנים לי סטירה, הנה, תראה, איזה תכנית, איזה פיצוץ – חבל שזה לא קורה. אני הייתי הראשון ששמח ואני רוצה להתנגד בכל תוקף לאישור של התכנית הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: כן, יעקב.

יעקב נווה: טוב, קודם כל לגבי הדברים שאמר דוד חיון, יש תחושה בביטחון שלך להגיד מותר לך להיות עם רעיונות גרועים - - -

דוד חיון: אם הייתי יודע שזה אתה היית אומר שזה רעיון טוב.

יעקב נווה: שנייה, שנייה. ברור. הכלבים, וסליחה על ההתנגחות הקטנה, אבל זה על הנושא. החכמה לא נמצאת ב - - -

דוד חיון: חס ושלום.

יעקב נווה: בסדר? אז בוא נעשה סדר בדברים.

דוד חיון: לא, רק ש... תמיד מתבררים מה לעשות.

יעקב נווה: הרעיון שלי לעשות תכנית שבוע שבוע ברוטציה, כמו שאמרתי לאמיר, הוא כדי לבחון את התכנית הראויה שנוכל להשלים. בעבר היו תכניות שמי שוותיק פה וזוכר, בתכניות ערב שבת היו שתי תכניות, כל שבוע תכנית אחרת. פעם זו הייתה רבקה מיכאלי ופעם זה היה נדמה לי דודו טופז. כל שבוע זה היה מישהו אחר.

היו"ר, אמיר גילת: מני פאר.

יעקב נווה: מני פאר? אז כל שבוע מישהו אחר. היסטוריה, נכון. אני חושב שזו היסטוריה נכונה. במקרה הספציפי שהצעתי את זה אמרתי – אני לא יודע איזו תכנית תוביל. נכון שתהיה סאטירה, וצריך ... המשך ....

דוד חיון: צריך לעשות פיילוט ב-8 מיליון שקלים, זה מה שאתה אומר?

יעקב נווה: שנייה, אני לא דיברתי על פיילוט בכלל, דיברתי על - - -

דוד חיון: אמרת, נעשה שני דברים ובסוף נראה מי יחזיק אותנו לטווח ארוך.

יעקב נווה: לא אמרתי ככה. אמרתי כל תכנית תיבחן. תכנית שתוביל וגם תוכיח את עצמה גם מבחינת נתוני רייטינג, תהיה התכנית שתישאר, נקודה.

דוד חיון: נו, אבל זה מה שאתה אומר במילים אחרות: בואו נעשה פיילוט, נעשה כמה פרקים ב-8 מיליון שקלים ו - - -

יעקב נווה: עכשיו, בדבר אחד, אני נוטה להסכים רק בדבר אחד, מכל מה שאמרת, על דבר אחד קטן שאמרת, למען ההגינות, אם צפינו בפיילוט של תכנית אחת, אנחנו צריכים לצפות גם בפיילוט של התכנית השנייה. זה הכל.

דוד חיון: אז אל תאשר את זה. אל תאשר את התכנית.

יעקב נווה: אל תגיד לי מה לעשות.

דוד חיון: לא, אני אומר, אתה לא יכול ללכת ליד, להגיד אני נגד, ולהגיד אני בעד אחרי זה .

היו"ר, אמיר גילת: כן, עאטף.

עאטף כיוף: מאז ... שמליאת רשות השידור, אני זוכר טוב, דיברנו על תכנית סאטירה בערוץ 1 .... לדעתי רשות השידור, אז אני בגיל שלי צפיתי גם בתכניות סאטירה שהיו בערוץ 1 לפני עשרות שנים. מבחינה עקרונית אנחנו צריכים תכניות סאטירה. אין ויכוח על זה. עכשיו, אני רואה שהבעיה זו ה... לא התוכן - - -

דוד חיון: גם תוכן, אני אמרתי גם על תוכן, בוא נדייק.

עאטף כיוף: בסדר, אני מעוניין מאד כחבר מליאת רשות השידור, שגם כן אני צופה בתכניות של ערוץ 1, שהגיע הזמן שאנחנו היינו החלוצים הראשונים שהכנסנו את הסאטירה לרשות השידור בערוץ 1, שגם יהיו לנו תכניות סאטירה. התוכן, אני זוכר שעשינו פה פיילוט של לאטמה, לאטמה זה בערבית.

דיון חיון: הביאו לנו לאטמה תרתי משמע.

עאטף כיוף: לכן בואו, אני גם סומך על אנשי הכספים ועל ההנהלה ועל אלה שבאמת מטפלים מבחינת העלויות שלה. יכול להיות שאגיד לכם זה ביוקר, זה עולה הרבה כסף או פחות, אבל זה לא המקצוע שלי. אבל אם אנחנו סומכים על אלה שבאמת עושים את העבודה בתוך ההנהלה ובתוך חטיבת התכניות, והם רואים שהעלות של התכניות האלה סבירה, אז אישית אני בעד.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני רוצה להגיד ככה: קודם כל מונחת בפנינו בקשה של ההנהלה לשידור סאטירה בשם שלום בית שאני חוזר ואומר היא כבר נדונה פה, אבל שמענו את זה. אני אומר, אני מתפלא פה על הטענות כביכול שיש כלפי ההנהלה שהביאו שתי הפקות – זו הייתה החלטה מפורשת של ועדת התוכן. אני אומר שוב, ה-8 מיליון שקלים, אנחנו הקצנו 8 מיליון שקלים לסאטירה. מאחר שאישרנו 4 מיליון שקלים ללאטמה, ברור שה-4 מיליון האחרים הולכים לחברת הפקה אחרת. אז גם אם אני טועה, אז אני צודק. לכן אני לא חושב שצריך לבוא פה בטענות להנהלה, שמביאה את הסאטירה השנייה, כשזה בעצם יוזמה של המוסדות. אז זה דבר אחד. דבר שני, לעצם העניין, שוב, רק לגבי הפיילוט, לאטמה אנחנו לא ראינו פיילוט, אנחנו ראינו קטעים ששודרו באתר האינטרנט שלהם ואשר מהם הופק לנו סרטון שמתאר את מה שיש שם. סרטון, אני אומר בכוונה - - -

דוד חיון: פיילוט. התייחסנו לזה כפיילוט.

היו"ר, אמיר גילת: התייחסנו לזה כפיילוט, אבל זה לא פיילוט, כי זה לא משהו שהופק עבור רשות השידור, כפי שאנחנו שומעים חזור והשמוע את הבעיות ואת המשמעויות הכלכליות והתקציביות - - -

דוד חיון: אנחנו החלטנו באיזה שהוא שלב שאנחנו מפסיקים לתקצב תכניות בהיקפים כאלה בלי פיילוטים.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה, בסדר. זו הייתה אמירה, זו לא הייתה החלטה.

דוד חיון: הגיע הזמן להטמיע את זה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, עכשיו שלוש, גם בלאטמה אנחנו לא יודעים כרגע מי המגישים, אלא אם כן אני טועה.

דוד חיון: אנחנו יודעים, ראינו אותם פה.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, אנחנו יודעים?

דוד חיון: ראינו אותם, זה הצוות שלהם.

יואב גינאי: ... . אני גם אמרתי את זה כשראיתם את הפיילוט. מה שהוצג בפניכם היה בעצם קטעי האינטרנט ש... על בסיס קטעי האינטרנט. (מדברים ביחד)

דוד חיון: זה אנחנו הצענו.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אז אני רק אומר - - -

יואב גינאי: מה שראיתם זה לא בהכרח זה. זה סוג של סימונים ראשונים של הדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, אני אומר כמו שאמרנו כשצפינו בסרטון הזה של לאטמה שזה לא פיילוט, אז זה אותו עיקרון חל עכשיו, זה לא פיילוט. זאת אומרת אנחנו פשוט הצענו להנהלה, והם ערכו עבורנו את הקטעים שהיו באינטרנט. זה הכל.

יעקב נווה: יש להם קטעים ביוטיוב, יש להם קטעים - - -

יואב גינאי: זאת ההפקה שראינו.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו תראו רגע, אין ספק, אני מצטרף פה למה שאומר עאטף לגבי החשיבות של הסאטירה בשידור הציבורי. אין עוררין, אני חושב שזה מקובל על כל מי שיושב בחדר. בעבר רשות השידור הפיקה בעצמה את הסאטירות, עיין ערך ניקוי ראש וכו' וכו'. היום אנחנו בעולם אחר, אנחנו לא יכולים

היום להפיק את הסאטירה בתוך הבית, אין לנו את היכולות, אין לנו את האמצעים, אין לנו תקציבים. אנחנו לא פנויים לעשות את הדבר הזה, ולא ערוכים לעשות את הדבר הזה, ולכן זה יוצא החוצה, ממילא גם במסגרת המחויבות שלנו בחוק להשקיע בהפקות מקור. קשה מאד בכל תכנית טלוויזיה לדעת מראש את סיכויי ההצלחה שלה. אני לא חושב שמישהו ידע מה תהיה ההצלחה של החמישה הקאמרית שהחלה את דרכה בערוץ 1, ו-1001 דוגמאות אחרות. ולכן רק הזמן יעשה את שלו ואני אומר יש לנו את נקודות היציאה, וכלקח גם מימי שישי, אנחנו חייבים להקפיד על נקודות היציאה.

דוד חיון: איפה יש נקודות יציאה?

יעקב נווה: יש פה נקודות יציאה?

היו"ר, אמיר גילת: נוסיף נקודות יציאה. אבל זה לא פה, זה בישיבה שלך. אז אני רק אומר, יש פה אפשרות להקדים בזמן. אני חושב שאת המוצר הסופי אנחנו נוכל לראות רק על המסך, וגם הוא ילך וישתדרג, אני מקווה, כי ככה זה לגבי כל מוצר בהדרגה. דיברנו על זה בהקשר אחר בישיבה. אז לכן, לאור כל הדברים האלה, והסוגיה האחרונה זו העלות, שזה יותר 250, אבל זה עלה, אז אני אגיד. אני שוב, ואני אקפיד גם בוועדת 250 לשאול את ההנהלה, אבל אלף אני מזכיר שמדובר פה בסוגה עילית, שדורשת כתיבה ברמה גבוהה יותר של המערכונים, וחשוב שנבין על זה, כי זה סוגה עילית, אחרת זה לא יוגדר כסוגה עילית, וכל התמהיל הזה לא יהיה ריאלי. לכן אני אשאל את זה גם בוועדת 250, ואני מבקש למען הפרוטוקול שתגידו גם פה, מבחינת עלויות ההפקה, האם העלויות האלה הן, שנייה רגע, שנייה רגע - - -

דוד חיון: הם מחויבים להביא טבלה.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, בסדר, אני רק אומר פה לפרוטוקול. הועלה הנושא הזה פה כי אמרת שאנחנו לא בוואקום. אני רק רוצה לומר לפרוטוקול של וועדת התוכן, ואחר כך נדבר על זה בוועדת 250, עם הטבלאות, פה זה בלי טבלאות, רק לשמוע ממך שאתה אומר שהעלויות של התכנית הזאת, כפי שהוצגו בפניך, וכפי שנבדקו על ידי הגורמים המקצועיים, הן בטלוויזיה והן באגף הכספים - - - שנייה

רגע, תנו לי לשאול את השאלה, אחר כך הפרוטוקול לא מצליח לקרוא. אני שואל האם העלויות של התכנית הזו ותכנית מסוג זה, כפי שהוצגו בפני הטלוויזיה ואגף הכספים ונבדקו – הן סבירות בעיניך.

<u>יואב גינאי:</u> כן, הן סבירות בעיני והן אפילו נמוכות יותר ממה שנעשה בשוק החופשי לגבי תכניות סאטירה וקדימון לסאטירה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, עוד הערות?

<u>דוד חיון:</u> עוד משפט, שאני חושב שהתוצרים שאם יש בשנים האחרונות תכניות שהיו ומוחלפות, מה לעשות? את המוצרים ראינו.

<u>יעקב נווה:</u> אני מקבל שתי תכניות, מבחינתי ועדת התוכן מאשרת שתי תכניות ו..., שאמרתי לך ... שנייה, שנייה. מהסיבה הפשוטה שאני עדיין חושב ונשאר בדעה שתכניות ברוטציה ו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל זה לא תנאי לאישור . אנחנו כרגע מדברים על משהו אחר.

<u>יעקב נווה:</u> לא, זה התנאי שלי לאישור.

<u>דוד חיון:</u> זה כמו שמיר-פרס אנחנו עושים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אתה לא יכול. נדון בזה כשזה יהיה ונראה כמה. אל תתנה את זה בשיבוץ. תרשום את ההערה שלך, אבל אני לא חושב שכדאי להתנות את זה. טוב, מי בעד לאשר את התכנית שלום בית ירים את ידו? שלושה בעד. מי נגד? אחד. אחד נמנע בשל ניגוד עניינים. אוקי.

<u>דוד חיון:</u> לא, הוא לא נמנע, הוא לא היה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הוא לא השתתף בדיון, סליחה, תיקון. כן, עוד נושאים?

<u>דוד חיון:</u> כן, כן, בטח. אני מוכן לקחת את זה על אחריות הוועדה שלי, זה מספיק חשוב. הם רוצים לנוח.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל אנחנו בסוף הישיבה, נו. מה אתה רוצה הפסקה?

<u>דוד חיון:</u> אנשים רוצים, מה, אני אחזיק אותם בכוח?

היו"ר, אמיר גילת: אבל אין לך קוורום.

דוד חיון: קוורום למה? הישיבה התחילה בקוורום. מה אני צריך? לינדה, אני צריך אותך, זה נושא ציבורי, אז תקשיבי. בנושא קולות קוראים, ... שבוע שעבר, יואב.

יואב גינאי: אני שומע.

דוד חיון: לגבי מה שקורה בטלוויזיה, אתם באתם בביטחון עצמי, שאלתי אתכם שלוש פעמים במתכוון, לא פעם אחת, האם כל היוצרים ללא יוצא מן הכלל, שהגישו בקשות לקולות קוראים קיבלו תשובה כזו או אחרת, כן, לא, אולי, נראה, בבדיקה. אמרתם כמה פעמים כן, כן, וכן. חד משמעית - - -

יואב גינאי: חוץ מ... אחד.

דוד חיון: לא, לא, עכשיו זה מאוחר מדי, יואב.

יואב גינאי: זה לא מאוחר מדי.

דוד חיון: לא, יואב, אין לי בעיה -- -

יואב גינאי: ...

דוד חיון: תן לי להשלים. אני מצפה מהמנהלים שיבואו ויגידו דברים מלאים מבחינת האמיתות שלהם עד הסוף. אם לא יודעים, לא נורא, העיקר שאומרים – לא יודע, אני צריך לבדוק, לא יודע, אני הולך לבדוק. אני חושב שזה היה חמור מאד שאתם דיווחתם שכל המשתתפים בכל הקולות קוראים, ללא יוצאים מן הכלל, במיוחד כשאנחנו ישבנו ודנו פה כמה פעמים והציעו פה אמנת שירות, והציעו לשנות את כל הגישה כלפי היוצרים, שזו מחויבות ציבורית שלנו ממדרגה ראשונה – הדבר כנראה נעשה בצורה חלקית בלבד ובניגוד למידע שנמסר לנו ואני חושב שצריך לקבל פה החלטה, יושב הראש, כי אנחנו חייבים בלוח זמנים בדוק ומוקצב מעכשיו, וידוע מראש, תוך כמה זמן עונים לכל הקולות הקוראים ללא יוצא מן הכלל, גם אם זה לא יודעים מה לענות לו – להגיד לו – 'זה בבדיקה'. ואני יודע שיש תרעומת רבה מאד בנושא, של ארגוני היוצרים וגם השמיעו את זה בוועדת הכלכלה של הכנסת בצורה הכי - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא רק שם זה נשמע בכל - - -

דוד חיון: לא משנה, אני אומר. אני חושב שאלף זה לא היה ראוי, וב' מה שיותר חשוב, תתקנו את הדרוש תיקון.

היו"ר, אמיר גילת: כן, יואב, בבקשה.

יואב גינאי: ... . כתבו היוצרים ... ... והדבר הזה נבדק עכשיו משמעתית מדוע זה נעשה. הדיווח שהיה לנו הוא שהמכתבים היו מכתבים. זהו, זה הכל. עכשיו אנחנו דואגים לזה שכל היוצרים, כולל אותם יוצרים שלא קיבלו, יקבלו מיידית את המכתבים האלה.

דוד חיון: אבל אם אני מעריך נכון, אותו מנהל אנונימי שאתה מתייחס אליו, הוא לדעתי קשור לכל - - -

היו"ר, אמיר גילת: הוא לא אנונימי, הוא קיים.

דוד חיון: לרוב הקולות הקוראים, ולא יתכן - - -

יואב גינאי: ממש לא. התשובה היא לא.

דוד חיון: אז אני אדייק. לקולות קוראים רבים.

יואב גינאי: לא.

דוד חיון: לא קשור לקולות קוראים רבים?

יואב גינאי: לא, לא רבים. הוא קשור לארבעה קולות קוראים.

דוד חיון: טוב, אוקי, שיהיה. עטופים בעוד הרבה תכניות משנה בתוך הקולות קוראים. אבל אוקי, נניח - - -

יואב גינאי: אני עונה.

דוד חיון: שנייה, רגע, נניח שלא קיבלת ממנו תשובה, אמרת שלא קיבלת ממנו תשובה, למה לא באתם ואמרתם – אז הנה, אחת, שתיים, שלוש, בדקנו, כן - - -

יואב גינאי: בדקנו - - -

דוד חיון: שנייה, אבל בקטגוריה הזאת לא בדקנו, אנחנו נחזור אליכם.

יואב גינאי: משום שלא ידענו. לא היה לי דיווח.

דוד חיון: אז תגיד לא יודעים.

יואב גינאי: אבל אני לא- - -

היו"ר, אמיר גילת: מה היה התהליך?

יואב גינאי: התהליך – ניתנה הנחיה ברורה לכל מנהלי המחלקות ומחלקות התוכן, לשלוח מיידית את המכתבים. ברגע שנשלחו המכתבים, אז היה ברור שכולם - - -

היו"ר, אמיר גילת: ואז אחרי הישיבה התברר לך שהם - - -

יואב גינאי: אחרי הישיבה התברר שמנהל אחד לא קיבל, זה הכל.

דוד חיון: אתה משוכנע עכשיו שרק קטגוריה אחת של קולות הקוראים- - -

יואב גינאי: כן, כן, כן.

דוד חיון: כל האחרים, כולם קיבלו?

יואב גינאי: כן, כן. עברנו את כל מנהלי המחלקות.

היו"ר, אמיר גילת: לפי מחלקות או לפי הז'אנר?

יואב גינאי: לפי מחלקות. לפי המחלקות. כל מנהל מחלקה - - -

היו"ר, אמיר גילת: כי יכול להיות ז'אנר מסוים כן קיבל אבל - - -

יואב גינאי: כל מנהל מחלקה, אגב נכון, משום שיש מנהלים שעוסקים בז'אנרים שקשורים לאותו מנהל, שאליהם כן נשלחו המכתבים.

דוד חיון: שזה מעורר בפני עצמו משהו לא ברור. נדבר על זה בהזדמנות אחרת.

היו"ר, אמיר גילת: אני רק אקריא מכתב שקיבלתי מהמנכ"ל, מיואב גינאי באמצעות המנכ"ל ב-5 ביוני, שכל מנהלי מחלקות התוכן קיבלו בתאריך 24.4.13 הנחיה חד משמעית להוציא מכתבים לכל המפיקים שהגישו הצעות לקול הקורא. בתאריך 2.5.13 נשלח למנהלים וכן למזכירותיהם נוסח מדויק של המכתב המתבקש, כפי שאושר על ידי הלשכה המשפטית. כל המנהלים ביצעו הנחיה זו ככתבה וכלשונה, להוציא מנהל --- אני לא אנקוב בשמו. בשיחה שקיימתי עימו

הוברר לי שהוא לא קיים את ההחלטה. הוריתי לו לבצע את ההנחיה באופן מיידי ולשלוח את המכתבים עוד היום. מיותר לציין כי אני רואה בחומרה רבה את אי קיום הנחיה זו, מה שהביא בצדק את יושב ראש איגוד היוצרים הדוקומנטריים, להתלונן על כך בפני המוסדות, כותב יואב גינאי. בכוונתי לערוך ברור מקיף עם המנהל בנושא זה.

<u>יואב גינאי:</u> אני יכול לעדכן שבינתיים המכתבים לא נשלחו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כי?

<u>יואב גינאי:</u> משום ש - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> על ידי אותו מנהל.

<u>יואב גינאי:</u> כן. הוא הציע נוסח מסוים שאמור עוד לעבור את הלשכה המשפטית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> למה הנוסח שלו צריך לעבור ללשכה המשפטית?

<u>ליאת בלום:</u> כי בניגוד למחלקות אחרות, למחלקה הספציפית הזאת הייתה כמות מאד מאד גדולה של הצעות וההצעות שם, בהתחלה סברנו שזה לא נכון להודיע, על מנת שלא ליצור מצב שכל אחד יודע באיזה שלב הוא – אחד עבר ועדה, אחד עבר ועדת משא ומתן, מה שחשבנו בתחילת הדרך שלא ראוי, ביקשנו שהדיון יהיה בבת אחת, ושאפשר יהיה להודיע לכולם בבת אחת – כן או לא. משזה נמשך למעלה משנה והיוצרים התחילו עם כל התלונות והטרוניות כנגד התהליך הארוך - - -

<u>דוד חיון:</u> ובצדק. ובצדק רב.

<u>ליאת בלום:</u> אז החלטנו שבשלב הזה עדיף להודיע לפחות לאלה שעוד לא עלו לוועדת התקשרויות, אלה שאנחנו בטוחים, שהדרגים המקצועיים בטוחים שההצעות שלהם לא מספיק טובות – כן להוציא מכתב. אבל אני חוזר כאן על מה שאמרתי בוועדת ההתקשרויות האחרונה – התהליך הזה הוא לא תקין. הדיון בקול קורא חייב להיעשות במקשה אחת, בפעם אחת. הוא לא יכול להיערך כל כך הרבה זמן. כי מה שקורה עכשיו - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה זאת אומרת במקשה אחת?

ליאת בלום: זאת אומרת שאם יש לי עכשיו 300 הצעות, אלה שהדרג המקצועי דירג אותן בעדיפות נמוכה מאד יקבלו תשובה שלילית, ואלה שהדרג המקצועי עוד מתלבט לגביהן, שזה משהו כמו סדר גודל של 40-50 – לא יקבלו תשובה, או יקבלו תשובה שדנים בזה. זה יוצר מדרג.

דוד חיון: אז מה הפתרון?

ליאת בלום: הדרך הנכונה הייתה לדון בקול הקורא - - -

דוד חיון: אבל זה יכול לקחת עוד שנה.

ליאת בלום: לא, אז במקרה הזה זה לא היה צריך לקרות. אם מלכתחילה היו דנים כמו ש - - -

דוד חיון: מלכתחילה זה לא היה צריך לקרות.

ליאת בלום: נכון, נכון. מלכתחילה היה צריך תוך 30 יום לדון בכל ההצעות - - -

דוד חיון: למה הייתה סחבת לדעתך?

ליאת בלום: אני לא יודעת למה הייתה סחבת, יש פה כל מיני שיקולים גם מקצועיים, גם כלכליים, אני לא רוצה להיכנס לזה. אני יכולה רק להגיד בוודאות שאנחנו חזרנו ושבנו וחוזרים ואומרים – ראוי שקול קורא לפי הנוהל יידון תוך תקופה קצרה, למיטב זכרוני 30 ימים, וראוי שזה ייעשה במקשה אחת. אותו מנהל ספציפי שאתם ככה מדברים עליו, התייעץ איתי מספר פעמים מה הדרך הנכונה – האם להודיע לכל ה-250 לא ולהשאיר 50 באוויר, האם להודיע לכל ה-300, ואני רוצה שיהיה ברור שאנחנו בתחילת הדרך - - -

דוד חיון: כמה יש?

ליאת בלום: יש לגבי קול קורא אחד סדר גודל של כמעט 300 הצעות.

יואב גינאי: מספר קולות. לא, זאת לא הייתה השאלה שלי.

דוד חיון: יואב, 300 אנשים שצריך לחזור אליו.

יואב גינאי: מה יואב?

ליאת בלום: 300 הצעות.

יואב גינאי: אבל זה לא מה שאמרת.

דוד חיון: אז יואב, הטענה היא - - -

יואב גינאי: לא אמרת לסתם - - -

דוד חיון: כן, אבל אתה משאיר 300 גורמים באוויר.

יואב גינאי: בוודאי, אבל - - -

דוד חיון: זה פחות מ - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, דוד, (מדברים ביחד) שנייה רגע, כל הדיון היה רק הבהרה לגבי הדיווח של יושב ראש הוועד. עדיין יש לנו בתוקף את ההחלטה משבוע שעבר - - -

דוד חיון: אבל חשוב לדעת עד כמה הקטסטרופה גדולה פה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה רגע.

דוד חיון: 300 קולות קוראים - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה לא 300 קולות קוראים.

דוד חיון: 300 מציעים שלא מקבלים תשובות.

היו"ר, אמיר גילת: אבל בסדר, זה - - -

דוד חיון: לא מעניין אם זה 4 קולות קוראים או קול קורא אחד או 100.

היו"ר, אמיר גילת: תקשיב רגע, אני רק חוזר על ההחלטה מהשבוע שעבר. אני רק חוזר על ההחלטה של השבוע שעבר שההנהלה תמפה בתוך חודש ימים את הקולות הקוראים - - -

ליאת בלום: בוצע.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, רגע, רגע, בהתאם לדיון המוסדות ותכנס לשם כך את וועדת ההתקשרויות. בפרק זמן זה ההנהלה תציין באלה קולות קוראים הגורמים המקצועיים מעוניינים, האם נבחרו מפיקים ספציפיים להפקות המצוינות, והאם קיימות ברשות הצעות להפקות אלה. כלומר, אנחנו אמורים לדעת, ההנהלה אמורה לדעת עכשיו, ואני אומר את זה כבר לקראת הדיון על 2014, שאנחנו

נערוך פה כאמור בתחילת חודש יוני, יש כבר מועד. מה שההנהלה החליטה שהם קולות קוראים שהיא לא רוצה - יורד מהפרק, אין פה עניין בכלל.

<u>דוד חיון:</u> לא, לא ענו לאנשים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ענו, ענו, ענו.

<u>דוד חיון:</u> לא. 300 אנשים לא קיבלו תשובות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי, לחלק ענו.

<u>יואב גינאי:</u> נכון. בכל הקולות הקוראים - - -

<u>דוד חיון:</u> ... ...

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, שנייה, דוד, בואו נלך צעד צעד.

<u>יואב גינאי:</u> לא נכון, למה אתה אומר את זה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> דוד! אני עוזר לך ואתה עוזר לי, בוא נהיה מסונכרנים כדי שלא ... אחד, מיפוי של כל הקולות הקוראים. מה שלא רוצים – אין בעיה מבחינת המשך התהליך, הרשות לא רוצה, חייבת להודיע על כך למפיקים בהקדם, ופה חלק דווחנו שנעשה וחלק ממחלקה מסוימת לא נעשה, ופה השאלה שצריכה להישאל פה בהקשר הזה היא מתי יודיעו לאותם אנשים שהגישו הצעות למחלקה הרלבנטית, שמנהלה לא הוציא את התשובות – מתי ייצאו התשובות. זה הכל.

<u>ליאת בלום:</u> אבל התיקון לקול הקורא לא הסתיים עדיין.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, אני מדבר על קולות קוראים שהחליטו - - -

<u>ליאת בלום:</u> הליקוי שהוועדה עשתה זה שהיא קבעה לדוגמא שחלק מההפקות באותו קול קורא יידונו עכשיו, וחלק יידונו בשנת 2014. אז כרגע יש לי 50 מציעים שאני לא יכולה להחזיר להם תשובה, עד שהדיון לא יתקיים. אני יכולה להודיע ל-250 שאנחנו לא רוצים. (מדברים ביחד)

<u>לינדה בר:</u> שנייה רגע, אמיר, אני רוצה להגיד כמה דברים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רק שנייה, רגע, אני באמצע הדברים.

<u>לינדה בר:</u> אבל אתה שם לב שרק לי אתה אומר שנייה ורק לדברים שלי - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה לא נכון.

לינדה בר: לא, זה נכון מאד.

היו"ר, אמיר גילת: חוץ מזה את לא חברת ועדה.

לינדה בר: אני לא חברת ועדה, אבל אני חברת הנהלה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר.

לינדה בר: ואני רוצה להעיר הערה מקצועית.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. אני מבקש ככה, לגבי הקולות הקוראים שההנהלה החליטה בוודאות שהיא לא חפצה בהם – נא להודיע לאלתר.

דוד חיון: מה שהיה צריך להיות כבר לפני חודש.

ליאת בלום: זה נעשה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. אם נעשה – נעשה, זה לא רלבנטי, אבל אם לא נעשה - - -

דוד חיון: לא הודיעו לאנשים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אתם אומרים שלא נעשה.

דוד חיון: לכל ה-250 הודיעו?

היו"ר, אמיר גילת: לכל ה-250?

יואב גינאי: לכל האנשים חוץ מאותה סקציה - - -

דוד חיון: אז שם, אני בסקציה הזאת.

יואב גינאי: נו, אז בסדר.

דוד חיון: אני מתעקש כל הזמן - - -

יואב גינאי: אתה מתעקש על הסקציה הזאת, אבל הסקציה הזאת - - -

דוד חיון: הסקציה הזאת שיש בה אין סוף עורכים - - -

(מדברים ביחד)

יואב גינאי: אבל הוסבר לך למה זה נעשה ככה.

דוד חיון: אבל זה לא בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני אומר, אבל יש פה-, אם לא הוחלט ואם לא הובן, ואם נעשה, אז כמו שאבי כץ אומר תראה את ההודעה הזאת כמבוטלת.

דוד חיון: אבל מה זה עוזר, אמיר?

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, רגע.

דוד חיון: אנחנו מעירים ולא עושים, מעירים ולא עושים, מעירים ולא עושים. מה?

היו"ר, אמיר גילת: אז מה אתה רוצה שנעשה? אומרים לך פה שהייתה בעיה עם מנהל מסוים, אז אני אומר על אף הבעיה עם המנהל המסוים - - -

דוד חיון: לא, לא, אני לא מסכים שמפילים, אין פה ש.ג., יש אחריות ניהולית מלמעלה, לא ש.ג.

היו"ר, אמיר גילת: אז הנה, מקבלים החלטה. בשבוע שעבר החלטת על כך שיהיה מיפוי של הקולות הקוראים, אומר לך המנכ"ל – היה מיפוי.

יוני בן מנחם: מה אומר? קיבלתם את הפרוטוקול, מה? אני לא ממציא.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, שנייה. השלב הבא, זה בעקבות הוועדה ולאחר הוועדה, אז אנחנו בשבוע הזה התקדמנו בכך שכבר היה המיפוי. מה שעכשיו צריך לחדד זה שתוך, ויואב, תגיד לי כמה זמן זה סביר להודיע ל-250 - - -

ליאת בלום: שנייה, אני חייבת להעיר שוב, תודיע ל-250 לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אז בואי נפתור את זה רגע - - -

ליאת בלום: על ה-50 הנותרים, עד שלא יתקיים דיון בוועדה, לא תוכל להודיע אלא הודעה שאומרת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל למה לא להודיע למי שאני כבר יכול להודיע?

דוד חיון: מה איכפת לך שככה זה יהיה?

ליאת בלום: לא, אין לי בעיה, אני רוצה רק שתבינו.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבין, אבל נלך שלב-שלב, רגע, שנייה רגע, תנו לי לסיים, דוד. אז לכן אני אומר, לגבי מי שקיבלתם לגביו החלטה שאתם לא חפצים בהצעה שלו, נא להודיע לאלתר.

דוד חיון: נכון, אבל כך זה צריך להיות.

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר תוך 10 ימים תודיעו להם שהם לא התקבלו. בבקשה.

לינדה בר: עכשיו, מה שאני רוצה להגיד זה כזה דבר, גם מה שכתב יואב וגם מה שאמר דוד, הדברים האלה, מהסוג הזה – הם אלה שגורמים לביקורת ציבורית קשה מאד נגד רשות השידור, שבאה לידי ביטוי בתקשורת. ואני מסבה את תשומת ליבנו שזה דברים שאפשר להימנע מהם ונורא חבל, כי אחר כך אנחנו מותקפים וכולם מגלגלים עיניים לשמיים ואומרים – אבל למה מתקיפים אותנו? מתקיפים אותנו בצדק, כי ככה לא ראוי להתייחס ליוצרים, וככה לא ראוי להתנהל. זה שמנהל כזה עשה או מנהל אחר עשה, זה לא משנה. בשורה התחתונה אנחנו זוכים לביקורת, ביקורת מאד מאד תוקפנית, ובצדק, ותשימו לב לזה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עכשיו לגבי - - -

ליאת בלום: אני גם רוצה משפט קטן.

היו"ר, אמיר גילת: לגבי מה שאושר?

ליאת בלום: כן, דוד שאל אותי מקודם שאלה מה אני חושבת שגרם לזה, אז אני אומרת עוד פעם, היו פה המון שיקולים. זה לא רק שיקולי תוכן ולא רק שיקולי תקציב, אבל דבר אחד ברור וכאן אני רוצה להשלים את התשובה שלי. תכנון מוקדם זה הפתרון לדבר הזה. אנחנו נמצא את עצמנו בשנת 2014 באותה סיטואציה - - -

דוד חיון: נכון מאד. יפה מאד, כל הכבוד.

ליאת בלום: תכנון מוקדם, כי בשלב שבו, וגם ועדת התוכן, וסליחה שאני אומרת את זה, לא ביצעה את תפקידה במלוא הצורך, מכיוון שביד אחת הוצאנו קולות קוראים וביד שנייה אישרנו התקשרויות אחרות, בין אם זה במסגרת קולות קוראים ובאין אם זה לא במסגרת קולות קוראים.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא ועדת תוכן.

ליאת בלום: לא, ועדת התוכן כמפקחת כשהגיעה אליה ההתקשרות, הייתה צריכה לתת את הדעת על זה ששבוע לפני זה היא אישרה יציאה ל-24 קולות קוראים, וההתנהלות הזאת, בין אם זה ההנהלה ובין אם זה ועדת התוכן, זה לא משנה, אנחנו פנינו לעתיד, מחייבת תכנון תוכן רציני ו - - -

דוד חיון: זה מה שהחלטנו בשתי ישיבות אחורה.

ליאת בלום: לפחות שנתי, אם לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, אני גם מסתכל קדימה ומאחר שהעלית, אני לא יכול להתעלם. זאת אומרת כשאנחנו אישרנו קולות קוראים, אף אחד לא אמר האם הרשות תקבל אותם או לא, שתיים – לאיזו שנה זה מיועד, כי מותר לפרוש אותם. ולכן אני לא חושב שוועדת התוכן - - -

ליאת בלום: אין כאן - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, וודאי, אבל אף אחד גם לא מעלה על דעתו ש... של הדברים האלה, אבל אני מסכים איתך לגבי תכנון ואנחנו מפיקים את הלקחים ואני כבר אמרתי שאנחנו הולכים לעשות יום עיון, לא יום עיון אלא ישיבה מיוחדת של תוכנית העבודה לשנת 2014.

יוני בן מנחם: אנחנו עושים.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אני תיכף אגיד למה אמרתי. במהלך הישיבה הזאת אני חושב שהשנה אנחנו צריכים להסתכל על התמהיל באור אחר, וכבר דיברתי על כך עם ההנהלה. אנחנו קודם כל צריכים לקחת את כל הקולות הקוראים שלא מוצו ושההנהלה רוצה, ושהם יהיו הבסיס לגיבוש תכנית הפקות המקור שלנו לשנת 2014, נגיד את זה בחודש יולי ואני כבר אומר את זה פה, בפני חבר הוועדה שנמצא. כלומר זה צריך להיות הבסיס, כי אני חושב שזה ציבורית לא נכון שהוצאנו קולות קוראים, ואם אנחנו רוצים אותם – שאנחנו לא מטפלים בהם. אם אנחנו לא רוצים זה עניין אחר. ולכן בשנת 2014 צריך לתת זכות קדימה להפקות שהרשות הוציאה לגביהם קול קורא. עכשיו, זה דבר אחד. אתה רוצה לומר משהו בהקשר הזה, דוד?

דוד חיון: שני דברים חשובים. אחד, ליאת, כדי לייעל את התהליך הזה שאת מצביעה עליו, ורק בשביל זה היה שווה שתבואי היום, ... אני חושב אנחנו צריכים לקבל את חוות הדעת המשפטית שביקשנו לגבי הפרישה התקציבית - - -

ליאת בלום: יש לי.

דוד חיון: יש לך?

ליאת בלום: כן.

היו"ר, אמיר גילת: בגדול אפשר לחתום היום?

ליאת בלום: לא, בדקנו, זה בלתי אפשרי, אנחנו ניסינו, עשינו הפרדה. תראו, רשות השידור ביקשה כל הזמן את הפרשנות שאומרת שרק הסכם חתום מחייב לאותה שנה. חשבנו שמכיוון שאחרי שמיצינו את הסכום של אותה שנה ניתן אולי יהיה לפרש את זה שעתידית זה אפשרי, אבל זה לא אפשרי, זה לא יעמוד בבית משפט, מהסיבה הפשוטה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בגלל הפנייה של אותם יוצרים שעכשיו יצאו נגד.

ליאת בלום: נכון.

דוד חיון: לא, לא, לא, יש פה אי הבנה.

ליאת בלום: אני אסביר למה.

דוד חיון: יש פה אי הבנה, אני חושב. מה לא יתפוס בבית משפט? ההיפך, אנחנו באים לבית המשפט - - -

ליאת בלום: אנחנו אומרים – סיימנו את ה-70 - - -

דוד חיון: ואנחנו מקדימים, אנחנו אומרים לו תקשיב, אנחנו כבר מתחייבים - - -

ליאת בלום: נכון, אבל אה אומר לבית המשפט שנת 2014 - - -

דוד חיון: אנחנו באים לקראת היוצרים.

היו"ר, אמיר גילת: אולי אפשר להגיד ליוצרים, העותרים, ל... על העניין הזה.

ליאת בלום: יכול להיות, אבל צריך לשים לב שזו פרשנות של חוק, אז לא בטוח שאפשר יהיה לאכוף אותה בכל הסכם חוזי.

דוד חיון: אני רוצה להגיד לך - - -

ליאת בלום: אבל רגע, שנייה, אני רוצה להסביר למה הגענו למסקנה הזאת. בשנת 2014 למעשה אתה תוציא פחות ממה שאתה צריך, כי כבר בשנת 2013 כאילו הוצאת על חשבון 2014, מה שמאפשר לך לשחק באופן מאד נזיל עם החובה בחוק, וזאת הבעיה. הבעיה לא תהיה היום אם אתה מוציא יותר, אתה מוציא היום יותר – מצוין, תוציא יותר.

דוד חיון: אבל מה שקובע זה מועד החתימה על ההסכם, נכון?

ליאת בלום: נכון והחוק קובע שיש מינימום מסוים. זאת אומרת אתה מוציא, אם אתה בוחר להוציא 15 מיליון נוספים השנה, אז אין בעיה, ואם עודדת את היצירה, זה לא נגרע מזכותך בשנת 2014.

דוד חיון: אה, הבנתי מה שאת אומרת. היא אומרת שהמחויבות שלנו היא מינימאלית.

ליאת בלום: נכון.

דוד חיון: ואם אנחנו נוציא יותר, אז יגידו בעיה שלכם, הוצאתם 15 מיליון יותר, 30 מיליון - - -

ליאת בלום: זה לא יגרע מה... שלך לשנת 2014.

דוד חיון: רגע, אבל בואו נלך אולי לכיוון של לנסות להגיע לפשרה עם היוצרים בנושא הזה. הם מאד, אני אומר לך באחריות, הם מאד מתלהבים מהמתווה הזה, אם אפשר ללכת עם זה לבית משפט, לקבל תוקף של הסכם ולגבש - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל בית המשפט לא יכול לאשר לך משהו שהוא בניגוד לחוק.

דוד חיון: לא, אבל תקשיב לי עד הסוף. להגיע להסכמה עם היוצרים, לבוא עם היוצרים לבית המשפט, לקבל תוקף.

היו"ר, אמיר גילת: אבל היא אומרת שיש בעיה עם הפרשנות החוקית.

דוד חיון: למה?

ליאת בלום: מכיוון שאתה למעשה אומר - - -

דוד חיון: ... לבית משפט, ואם לא אז לא.

ליאת בלום: תן לי שני משפטים. אתה בעצם בשנת 2014 תגיד – אני מוציא רק 50 מיליון כי הוצאתי בשנת 2013 יותר. תסתכל על זה כבר מהפרספקטיבה שעשית את זה.

דוד חיון: הבנתי.

ליאת בלום: ולכן, לא, אז אתה בעצם בשנת 2014 לא .... אף אחד.

דוד חיון: אבל אני בא לטובת כולם פה. לטובת היצירה, לטובת התכנון הארוך, לטובת היוצרים - - -

ליאת בלום: אם אתה בא לטובת כולם, אז תצהיר שזה ייגרע משנת 2014.

דוד חיון: אני חושב שאפשר להסביר את זה בהיגיון, כי אם אנחנו נבוא עם היוצרים ביחד, בראש אחד עם זה לבית משפט, איזו סיבה יש לבית המשפט לא לקבל - - -

ליאת בלום: הצרה עם היוצרים יכולה להיות עוד איזה שהוא טיעון, ואני לא - - -

דוד חיון: אבל מה איכפת לנו לנסות?

ליאת בלום: כי אני לא בטוחה שזה יגן עלינו. אם מישהו, נגיד שהיום - - -

דוד חיון: לא, עזבי להסתכל עכשיו על הגנה, אני לא מדבר על הגנה.

ליאת בלום: אם מישהו יעתור בשנת 2014 ויגיד שלא עמדת בחוק, אתה לא תוכל ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, דוד, דוד, יושב ראש ועדת 250 עוד יכעס עלינו, אנחנו באיחור של חצי שעה.

דוד חיון: לא, אל תדאג, זה משהו מספיק חשוב. אתה מבין מה שאני אומר?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן.

דוד חיון: תבדקו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בסדר - - -

דוד חיון: ... תכנון, מה שאת אומרת.

ליאת בלום: אין בעיה, אז תוציאו - - -

היו"ר, אמיר גילת: חברה, מיצינו, מיצינו, תודה.

דוד חיון: רגע, רציתי עוד משהו, אני אזכר.

היו"ר, אמיר גילת: אז, עד שתיזכר. לגבי ההתקשרויות, אמרתי כבר פעם, 2012 היא שנה שהייתה שונה בגלל שהיא התחילה הפקות באיחור, באפריל. רגע, משפט אחרון. בשנת 2012 השנה התחילה באיחור, והיינו צריכים להתמודד עם המשימה של עמידה במחויבות החוק, לצד המהירות בהוצאת ההפקות, ההתקשרויות. שנת 2013, כבר היינו לאור תמהיל, אוקי, וגם פה למדנו על גופנו מספר דברים, כמו הנושא של תקצוב הקולות הקוראים ודברים אחרים. וזו בעצם הייתה השנה הראשונה שבה הופעל הנוהל, נוהל ההתקשרויות. אנחנו כרגע מציינים שנה, קצת יותר, לנוהל החדש שבעצם מופעל. גם ההנהלה דיווחה לי שבכוונתה לקיים יום עיון, ולכן אני אומר עוד לפני יום העיון ביקשתי בתיאום עם המנכ"ל, שיהיו כמה נושאים שיועלו כתשובות למכתב ששלחתי למנהל חטיבת התכניות, לגבי יישום נוהל ועדת התוכן, לראות מה קורה, מה מתקיים ומה לא מתקיים מבחינת הנוהל, מהשלב הראשון של רכז התקשרויות, כדי שגם אנחנו כוועדת תוכן שאישרה את הנוהל, או שהמליצה, או שהייתה מעורבת בגיבוש הנוהל – תוכל לדעת מה כן ומה צריך לשנות ומה לא צריך לשנות בנוהל הזה. יש בו אלמנטים נוספים כמו גיוון המפיקים, שאין בנוהל, אבל זו החלטה של המוסדות, אז גם צריך לראות איפה עומדים הדברים מבחינת היישום, הנושא של השקיפות וכו' וכו'. אז כל הדברים

האלה, גם המוסדות אני חושב צריכים להסתנכרן פה עם המגמה החיובית מאד והברוכה של ההנהלה, לקיים את יום העיון ולראות נוהל התקשרויות אחרי שנה, לראות כהפקת לקחים וכפנים קדימה – מה צריך ומה לא צריך לשנות בנוהל. אם אין לך הערה נוספת, אני נועל את הישיבה.

דוד חיון: בוועדת 250.

היו"ר, אמיר גילת: תודה רבה, הישיבה נעולה.

הישיבה נעולה